

Dr. Marcell Mihály:

JÉZUS SZÍVE ünnepe (Úrnap nyolcadát követő **pénteken**)

I. sorozat: vasárnapok, ünnepnapok

(Általános bevezetés eléje olvasása szükséges: 1. kötet!)

78. kötet

TARTALOMJEGYZÉK

A/ rész: az ünnep jellegét érintő beszédek	4
1. beszéd: Jézus Szíve ünnepe: Uralom és szeretet	4
2. beszéd: Az uralom és szeretet eredője	5
3. beszéd: A Szent Szív oltára előtt	5
4. beszéd: A népek Kálváriája	6
5. beszéd: Az ember-Krisztus látószövege	7
6. beszéd: Az ember-Krisztus érzésvilága	7
7. beszéd: Az ember-Krisztus szenvedő Szíve	8
8. beszéd: Az ember-Krisztus és az elesett ember	8
9. beszéd: Az ember-Krisztus és a mennyei Atya	8
10. beszéd: Az ember-Krisztus és az örök otthon	8
11. beszéd: Hódolatos látogatás	9
B/ rész – a/ csoportja: a „kis liturgia” szövegeihez fűzött beszédek	9
1. (Introitus) beszéd: Mi a Szent Szív gondolata?	9
1. (Oratio) beszéd: Mit adott az úr nekünk a Mester Szent Szívén keresztül?	10
1. (Graduale) beszéd: Az Úr szeretete Törvény	11
2. (Graduale) beszéd: Mit tanulunk az Istenember Szívétől?	11
1. (Offertorium) beszéd: A Mester Szívének fájdalma	12
2. (Offertorium) beszéd: Mit várt az emberektől?	13
1. (Secreta) beszéd: Az Úr Szent Szíve szeretete miatt	13
1. (Communio) beszéd: Az átdöfött Szív	13
2. (Communio) beszéd: Az Úr Szíve éltető forrás	14
1. (Postcommunio) beszéd: A szeretet alapüteme	14
B/ rész – b/ csoportja: a napi Evangéliumra épített beszédek	15
Különálló beszédek	15
a) alcsoport tételei az evangéliumi történet szövegére építkeznek	15
1. beszéd: A zsidók tisztulási törvénye	15
2. beszéd: A pogányok keresztrefeszítési törvénye	16
3. beszéd: Az ítéletek végrehajtása után	16
4. beszéd: A vér és víz csordulása	16
5. beszéd: A halál szemtanúi	17
6. beszéd: A haláláldozat bizonyossága	17
7. beszéd: A prófétai jövendölések teljesülése	17
b) alcsoport: Az isteni Szív áldozatosságáról	18
1. beszéd: A néma Bárány	18
2. beszéd: A szerető Szívű Bárány	18
3. beszéd: A mindent odaadó Bárány	19
c) alcsoport: Az engedelmes szívű Jézusról	19
1. beszéd: Áldozatra küldetett	19
2. beszéd: Áldozatra vállalkozott	19
3. beszéd: Életáldozatot hozott	20
d) alcsoport: Az önfeláldozás okának nyomozásával	20
1. beszéd: Emberré lett – az embertestvéért	20
2. beszéd: Emberi természetet élt – emberekért	21
3. beszéd: Emberi szenvedéseket szenvedett – emberekért	21
e) alcsoport: Az ember iránti szeretet szemszögéből	21
1. beszéd: Szerette az embert – emberi szívvel	21
2. beszéd: Szerette az embert – áldozatos emberi szívvel	22
3. beszéd: Szerette az embert – halált vállaló szívvel	23
f) alcsoport: Az Atya iránti hála szemszögéből	23
1. beszéd: Köszönöm, hogy nekem adta	23
2. beszéd: Könyörgök, hogy nálam lakozzék	24

3. beszéd: Alázodom, hogy én mindig Nála lehessenek.....	24
g) alcsoport: A tanúságok ismeretének gondolataiból.....	24
1. beszéd: Az igazi tanú	24
3. beszéd: Miről szólnak az Írások?.....	24
h) alcsoport: Az isteni Szeretetnek egyéni életünkben jelentkező kinyilatkoztatása.....	25
1. beszéd: Alacoque Szt. argit lelkén kopogtató Mester	25
2. beszéd: A hozzám eljutó isteni Szeretet-hang	26
3. beszéd: A hozzám eljutott isteni Szeretet tényei.....	26
4. beszéd: Bennem is isteni életet éltet az isteni Szeretet.....	26
Beszédláncok	26
I. beszédlánc címe: Az ütemesen verő és elcsendesülő Szív.....	26
1. beszéd: Embertestvéreivel együttérző Szív	26
2. beszéd: Az örök üdvösségünkért áldozatot hozó Szív	27
3. beszéd: Mindenkinék bocsánatot adó Szív	27
4. beszéd: Az utolsó csepp vérét is kínáló Szív	28
II. beszédlánc címe: Az elcsendeső Szív körül szorgoskodók.....	28
1. beszéd: A régi törvények emberei.....	28
2. beszéd: A biztos halál szolgálói.....	28
3. beszéd: A temetés előkészítői	29
4. beszéd: A zsidó törvény temetési szertartásának végrehajtói	29
III. beszédlánc címe: És mi hogyan szorgoskodunk?	29
1. beszéd: Vele szenvedünk-e?.....	30
2. beszéd: Vagy értünk szenvedtetjük-e?	30
3. beszéd: Enyhítsük fájdalmát!.....	30
4. beszéd: Hogy isteninek mutatjuk magunkat.....	30
IV. beszédlánc címe: És minket hogyan fűz Hozzá a szeretet?.....	30
1. beszéd: Hallgatjuk – örökké élő szavát	31
2. beszéd: Járjuk tanított ösvényét	31
3. beszéd: Tökéletesítjük lelkünk képét	31
4. beszéd: Istenivé alakítjuk lelkünk szentélyét.....	31
B/ rész – c/ csoportja: a Szentleckéhez írt beszédek.....	31
Különálló beszédek	32
1. beszéd: „Én, a méltatlan...”.....	32
2. beszéd: Én, a népek apostola	32
– A Szentlecke egész tartalmának értelmezése.....	33
1. beszéd: Investigabiles divitiae Christi.....	33
2. beszéd: Rejtett és kinyilatkoztatott igazságok	33
Az Úr adományai	34
1. beszéd: Krisztus kapta az Atyától	34
2. beszéd: És hogyan veszi Isten kegyét az ember?	34
3. beszéd: „Jézus Szíve nyolcada”.....	34
Beszédláncok	35
I. beszédlánc címe: Mit hirdetnek az emberek?.....	35
1. beszéd: Az isteni kinyilatkoztatás ígét	35
2. beszéd: Az üdvösség egyetemességének kegyét.....	36
3. beszéd: Az égi Atya szeretetének örömhírét.....	36
4. beszéd: Az Úr Egyszülöttjének különleges szeretete	36
II. beszédlánc címe: Miben jelentkezik az Atya szeretete?.....	37
1. beszéd: Az üdvösségünk előkészítésében.....	37
2. beszéd: Az Egyszülött küldésében.....	37
3. beszéd: Lelkünk megszentelésében.....	38
4. beszéd: Életünk kiteljesítésében	38

A/ rész: az ünnep jellegét érintő beszédek

1. beszéd: Jézus Szíve ünnepe: Uralom és szeretet

(A behódolás alapja)

Bev.: A pogány rómaiak egyik császára, Calligula, győzelmi ünnepére hatalmas diadalmenetet tartott. Diadalszekerét oroszlánok húzták, kezét pedig tigrisek nyaldosták. Ezt az örületes tobzódást még a „bigákhoz” láncolt rabszolgák tették félelmetessé. – Ilyen őrjöngő önimádásban diadalmasan kérdezte: van-e nagyobb hatalom uralkodói hatalomnál?... Persze, a menet elöl megbújt a rémült nép, és csak a tobzódás részesei borultak a földre, hogy hódolva hódoljanak a hatalom előtt. – Az útnak melléksikátorában egyszerű, szegényes ember ballagott. Alázat és béke honolt arcán, és a gyermekek, felnőttek, öregek szerető lélekkel sereglettek köré... A császárnak feltűnt ez a szeretetet sugárzó jelenet és főudvarnokát kérdezi: ki ez az ember? „Egyszerű hirdetője a Galileainak, aki a világ legnagyobb hatalmának hirdeti az Isten és emberszeretetet” – felelte az udvaronc. A császár elgondolkodott és magába mélyedt, majd otthon egybehívta bölcseit és föltette előttük a nagy kérdést: melyik a legnagyobb erő a földön: az **uralkodás**, vagy a **szeretet-árasztás**? – Halljuk csak, hogyan feleltek reá a bölcsek?

1. Az uralom – engedelmségre szorít, és a szeretet jóságot fakaszt.

Ez volt a tudós együttes felelete. Igaz és komoly; méltó a tudós fők értelmi tehetségéhez. Mégpedig azért, mert tényleg az uralom **fizikai** és **katonai** erőre támaszkodik. – Lehet és van benne a közügyet szolgáló érték, de diadalának alapja mégiscsak a nyers erő.

a) Rászorítja az embert az engedelmségre. Az uralkodó, mint a hatalom ura – **célokat lát** és rendeleteivel is **célokat szolgál**. Ezért mondja az Írás is: „Engedelmeskedjete elöljáróitoknak és hallgassatok rájuk, mert ők vigyáznak rátok, s nekik kell számot adniuk lelketekért. Így majd örömmel teszik, nem pedig sóhajtozva, mert ez nem válnék javatokra” (Zsid. 13,17). „Engedelmeskedjete az Úr kedvéért minden emberi méltóságnak: akár a császárnak, mint legfőbbnek, akár a helytartóknak, akiket ő küldött a gonosztevők megfenyítésére és a jók dicséretére” (1Pét. 2,13-14).

b) De az nem tagadható, hogy a hatalom csak azért is erős, mert végrehajtó hatalma fenyegetéssel és kényszerítő érvényesüléssel jelentkezik. A jog ugyanis parancsol, de a **hatalom büntet** és jutalmaz. Mindennek alapja: felelős a szabad ember, tehát vállalnia kell tetteinek következményét. – A bűnös bűnhődése jogos. De az esetleges büntetlenek szolgává kényszerítése – maga is bűn és visszaélés. Ez ellen dolgozik is az ember, hogy az igazságon alapuljon a hatalom. – Vigyázz tehát császár, hogy el ne ragadjon az **erő tudata**, mert amint mondánk, nagyobb a szeretet ereje. A hatalom megtör, a szeretet magához húz.

c) „Figyeld csak, urunk, ha **jót szór** a lelked – lett légyen az arany, hatalom vagy nemes beszéd – mindig **feléd fordul a nép**... szeretete és hálája”. Ez pedig – a szeretet gyümölcse. Sőt jót is fakaszt az emberek lelkéből, mert a jóság melegsége és sugárkévéje kifakasztja a nemes cselekedeteknek virágait. – „Tehát az az igazság, mondotta a császár, hogy többet ér a szeretet, mint a hatalom”.

2. De a tudósok felelete nem gyökeredzik-e Valakinek, a Galileainak isteni tanításában? Mert ha a Galileait kérdeznéd, akkor Ő így felelne: **Kell az uralom a földiek felett, de kell az egeből eredő szeretet – a lelkiek felett.**

Mintha ez csengene ebben a beszédben: az uralom, a szellemi ember győzelmes ereje a szellemtelen erők felett. „És megáldá őket az Isten, és mondá: Szaporodjatok, sokasodjatok, s töltsétek be a földet, s hajtsátok uralmatok alá és uralkodjatok...” (1Móz. 1,28). De a szeretet a szellem érvénye és törtétele a véges és végtelen Szellem felé. – A Galileai így magyarázza tanítását:

a) Az **értékek értéke a szeretet**. Már csak azért is, mert az Isten Maga a Szeretet (1Jn.4,8). Ezért hangzik a Felé irányítandó lélektörtetés, a: „Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat” (Mk 12,30).

b) Majd így folytatja: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat” (Mk 12,31). Ennek jelentése pedig ez: tárd ki lelkedet és **szórd Isten és embertestvér felé kincseidet!** Jóságot, áldozatosságot és lélekmelegséget egyaránt!

c) És mi lesz mindennek **eredménye**? Egyszerűen ez: szeretni fog az Isten. Ezért mondja a Mester: „Aki ismeri és megtartja parancsaimat, az szeret engem. Aki pedig szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja. Szeretni fogom őt én is és kinyilatkoztatom magamat neki” (Jn 14,21). – További siker és diadal Szt. Pál szövegéből sugárzik felénk: „ha ellenséged éhezik, adj neki enni; ha szomjazik, adj ne-

ki inni; mert ha így teszel, égő parazsat raksz a fejére. Ne győzzön rajtad a rossz, te győzd le jóval a rosszat” (Róm. 12,20-21).

d) Amit pedig a Galileai tanít, annak értelmi tapasztalatunk szerint is **valóságos és észlelhető hatása** vagyon. Ezt példád mutatja: a jónak igen nehéz ellenállni. Sőt az is igazság: ahol nem győz az erő, ott győzedelmes a szeretet. Közmondássá lett mondás: több legyet foghatsz egy csepp mézzel, mint egy hordó ecettel...

Bef.: Záró szavunk ez legyen: Calligula császár nem okult a bölcsék szaván, tragikus is lett életének vége. De az **emberiség szeretet-tanítása** – örök; eredetben, értelmezésben és eredményben! – Bár lassan, de biztosan. Győz az isteni „jó hír”, mert mindennél nagyobb a Szeretet! – Ha pedig azt kérdezzük: miért mondatott mindez a **mai napon**, akkor ez a felelet: azért, mert – a Mester isteni Szívének ünnepe lévén – arra figyelmezzünk, hogy az élő Szeretet valóságos jele, az isteni Mester Szent Szíve azt a szeretetet lövelli és **lövellje drága lelketekbe!**

2. beszéd: Az uralom és szeretet eredője

(Erkölcsei beszéd: Mi az uralom és szeretet eredménye?)

Bev.: Császárok, uralkodók hatalma letörést hoz, de a szeretet sugárzása lélekfejlődést eredményez. Az egyik a kormánypálca erejével, a másik a napsugár melegével dolgozik. – És mi az eredmény?

1. Esetlegesen gyűlöletet termel az első.

Nem mindig, de sokszor.

a) Még akkor is, ha csak olyannak látszik, hogy érdekeink ellen van... Ez a hang csendül meg a példabeszédekben is. „Polgártársai azonban gyűlölték őt. Követséget küldtek hát utána és tiltakoztak: Nem akarjuk, hogy ez legyen a királyunk” (Lk 19,14).

b) De feltétlen ellenállásra hangol, ha általánosan érezzük, hogy öncélt és nem közjót szolgál az erők uralma.

2. Egyetemlegesen szeretetet fejlesztő a második.

Az ember természetéhez tartozik, hogy a keménységre ellenállással felel. „Actio – reactio” ősi elve az életnek. – Viszont ősi igazság ez a tétel: „jó tét helyébe jót várj!”

a) Szeretetre hangol a szeretet.

b) Sőt diadalra vezet – a túlhalmozott szeretet. Ezért olvassuk az apostol szavát: „ha ellenséged éhezik, adj neki enni, ha szomjazik, adj neki inni; mert ha így teszel, égő parazsat raksz a fejére” (Róm. 12,20-21).

Bef.: A Galileai az Úr az emberek felett, mert Szent Szíve életáldozatot hozott az emberekért!

3. beszéd: A Szent Szív oltára előtt

(Erkölcsei beszéd: Hogyan lépek a Szent Szív oltára elé?)

Bev.: A templomba lépő ember a lelkét hozza és Isten kegyelmét akarja magával vinni. – Van kiüríteni való a lélek tartályából, és szükséges a tartalom nyerés Isten kegyelméből. – Így tehát a szeretet Urához fordulunk, hogy temethessünk és az élet Urához, hogy életerővel gazdagodjunk. – Hogyan térdelek le a szeretetet mutató Szent Szív előtt?

1. Megjelentem – a lelki erő Uránál.

Belső lelküzetem arra int, hogy gyenge volt a múlt erőm.

a) Azért az erő Forrásához megyek.

b) Azért a kegyes Jézus elé sietek.

c) Azért a „feltámasztó” Jézus Szívéhez hajolok...

2. Megjelenek – az állandóan szóró lélek Uránál.

Telíteni vágyó lelkem az állandóan szóró, szerető Jézust keresi.

a) Szent Szívének fényözőne a szeretet szórását jelzi (értelmi megvilágítás!).

b) A Belőle áradó tűz a lélek melengetését mutatja (akarati és érzelmi erőinek áthévitése). – Végül is mi ez? Az egész ember erőinek felfokozása.

c) De a legnagyobb erőt abban veszem, hogy isteni Szeretete isteni természetemet teremti. „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

3. Megjelentem – az örök élet Uránál.

Ez a harmadik gondolat, amely engem a Szent Szív oltárához vezet.

a) Itt „fogad” az az Úr, aki az örök élet reményével kecsegtet. Olvasd csak: „Mindaz, aki e vízből iszik, megszomjazik. De aki abból a vízből iszik, melyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benne” (Jn 4,13-14).

b) Itt „fogad” az az Úr, akinek ajkáról várom az utolsó napon ezeket a szent ígéket: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25.34).

Bef.: Ha innét távozom, akkor az Isten erőse leszek. Szeretetet vettem és szeretetet szórok. „Élő nap” az emberiség sötét éjszakájában.

4. beszéd: A népek Kálváriája

(Erkölcsei beszéd: A szenvedés helyes látása)

Bev.: A mostani nehéz időkben egészen természetes, hogy az ember arra a Szent Szívre gondol, melynek szenvedését egy szó jellemzi: Kálvária! – Ha azután az égi Mester Szent Szívének történelmi életét nézem, akkor egy másik emlék, a Getszemáni kert tűnik elém, amelynek képe erősen vésendő mindnyájunk lelkébe. – Ma azt szeretném drága lelketek elé rajzolni, hogy a szenvedő ember a Getszemáni kertben térdeljen a szenvedő Mester mellé és figyeljen meg három szent jegyet, és e szent jegyek megfigyeléséből saját életének útján próbálja ezeket értékesíteni. – Mik tehát ezek a megfigyelhető értékes életmozzanatok?

1. Az első, csodálatos lelki küzdelmet vívó jegye: a tiszta és nagy látás.

a) Régi Írások arról szólnak, hogy a Getszemáni kert Ura – és ez az Egyház tanítása is – lélekvilágban végiglátta életének, jövő szenvedésének sötét útját.

b) A mai ember, a sokat bizonytalankodó és kapkodó, minden hírre és rémhírrre fölfigyelő, újságok gondolatait olvasva sötét képben látja a jövőt. Előtte is föltűnik, mi lesz, ha ez vagy az bekövetkezik és ijedten tör össze, mert előtte is feltűnik a jövő életének összetörő, bomlasztó és pusztító hatalma. – A való igazság az, hogy a Getszemáni kertben találjuk magunkat, és igen-igen gyakran összeroppan a lelkünk. Az egyik ember a háború veszélyével rémit, a másik a megfogyatkozó kenyér szörnyűségével fenyeget. A mai ember már birtokolja Getszemáni Mester előtt elvonuló jövő csodás látását, de nem szabad megelégednie azzal, hogy megálljon ott, ahol a kép összetörő a szenvedő drága testvér szívét.

2. A második belső mozzanat, hogy kiverődik rajta az Istenben való megnyugvás ereje.

a) Megroppan a térde, arcán ott látszik a szenvedés vonása, arcán végig pereg a vércseppek gyöngye. De a lélek szent mélyén az Istenhez ragaszkodás ereje él. „Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely, de ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te” (Mt 26,39).

b) Az ember élete nem az a teher, hogy az élet szép és gyönyörű perceit itt az oltár előtt Istennek ajánlja, a nehézség ott rejtőzködik, hogy a reá nehezedő meggyalázást, megvetést halálig – az Urunk hú követőjeként viselje. Nem szabad megrettenni attól, hogy az Isten országa áldozatokat követel. De nem olyan áldozatot, melyet mástól kérek, hanem olyant, amelyet magam vállalok. Nem ijedek meg attól a fenyegető veszélytől sem, amely szerint: „...a mennyek országa erőszakot szenved és az erőszakosok ragadják el azt” (Mt 11,12). Tertullian szerint a kereszténység élete a mártírok véréből sarjad. – Küzdőtér tehát a föld, ahol a Krisztus nyomán járó áldozati ember Isten országának kapuján saját életének áldozatával jelenik meg. „Katonasor az ember élete a földön, és napjai olyanok, mint a napszamos napja” (Jób 7,1). – Ne féljetez attól, hogy ez gyengeségnek látszik. Ha Krisztust szerető lélekkel jártok a Getszemáni kert Krisztusa nyomán, rajtatok felelti isteni tekintetét a keresztet vívó Krisztus, amint az igazi úton Veronika kendőjére rávetíti szent arcát örökítő képét. – Tanulj a Mestertől! A „szenvedések útján” arcul verték Krisztust... kemény, ácsolt gerendára feszítik, de ennek a Nagypénteknek Húsvét a befejezése... Nem lehet megtörni az emberi lelket, különösen akkor nem, ha előrelátva saját szenvedéseit, Istenbe veti életének horgonyát és áldozatul kínálja szenvedését Krisztusnak. – Lehet arról beszélni, hogy milyen nehéz idők szakadtak reánk, megtorpanni attól a gondolattól, milyen súlyos napok jöhetnek, de a Getszemáni kert Krisztusa mellett álló hívő lelkéből kiobbantja azt a csodás imádságot, amely arra vezet minket: minden Isten kezéből árad, minden cselekvést Isten irányít és az ember életének irányítását, történetét Isten keze vezeti. Ennek a hitnek, Istenhez ragaszkodásnak kegyelmi gyökere van. Az igazi könyörgő lélek azért kopogtat nagy szenvedések előrelátásában, hogy belőle az Istenben való bizakodás, Isten akaratának megsejtése robbanjon elő lelkéből. Azért, aki a ke-

reszt útján jár is: Isten Atyánk terve, döntései szerint peregnék alá életének napjai. Ne feledd: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen engem” (Mk 8,34).

3. A harmadik isteni mozzanat: a Mester önfeláldozón, engesztelően vállalja azt az utat, amelynek vége a Kereszt.

a) És ennek nagy jelentősége, intő példája cseng elő: ki az evangéliumi Mester Getszemáni kertbe vezető útján nyomon követi, az döbbenjen reá, hogy ez az isteni Szent Szív nemcsak tudatában van jövő szenvedésének, nemcsak Atyjába kapaszkodik, hanem lélekben lehunyt szemmel, az áldozati Bárány lelkével vállalja, hogy embertestvéreiért életét hozza áldozatul.

b) Mi annyit beszélünk az engesztelésről, annyi imát és fohászt mondunk, de az engesztelés **tevékeny áldozatát** ritkán hozzuk. Mert hisz lehet imádkozó menetben és szép novénákkal Istenhez emelkedni, ez is szent és gyönyörű. De szentebb rálépni a kereszt útjára és a szenvedések vállalásával Krisztusnak, az engesztelő Életbáránynak követőjévé lenni. – Krisztus szava nem ez volt: egek nyílatok és büntető kezed sújtson le, hanem: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit tesznek” (Lk 23,34). Isteni hang ez! A tanító Egyház ezt tanítja a Mester szava nyomán, a tanuló Egyház pedig tanulja az Egyház igehirdetése folytán. Nem lehetünk az Úr Szent Szívének tisztelői, hogy csak hirdetjük az engesztelő szeretetet, sem úgy, hogy csak elmegyünk az Úr szentélyébe, hanem úgy, hogy felvesszük az áldozatok keresztjét és követjük a Mestert.

Bef.: Sokszor járjuk a Kálvária útját. Egyesek és nemzetek! Vállaljuk erős lélekkel ezt a nehéz utat. Lehet, hogy büntető jellegét kiérdemeltük, lehet, hogy áldozat jellegével örök érdemet szerzünk. Ne feledjük: az engesztelő lélek készséges legyen, mert az engesztelő szeretetet elfogadó Jézus bőségesen visszafizető létszen.

5. beszéd: Az ember-Krisztus látószöge

(Dogmatikus beszéd: Krisztus szeme)

Bev.: A Mester látását így lehetne jellemezni: a végtelenből néz a végesbe. – És hogyan lát?

1. Emberekben – testvért lát.

a) Mindenki – „Isten képe” és az „Isten fia”. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára lehelte az élet leheletét és élőlényé lett az ember” (1Móz. 2,7). „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei.” (Róm. 8,16-17).

b) Mindenki – az örök haza várományosa. „Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32).

2. Az emberekben – vándort lát és áld.

a) Ezért tanítja ezt az isteni igét: „Ezért tölt el a bizalom, hiszen tudjuk, hogy míg vándorként élünk e testben, távol járunk az Úrtól. A hitben élünk ugyanis, nem a szemlélésben” (2Kor. 5,6-7).

b) Ezért mondja magáról: „Íme Én veletek vagyok mindennap, a világ végéig” (Mt 28,20). És: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbenem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Ez az előretörő embert részvétellel látó Mester szemszöge. Így: **útitársnak** látja magát az embertestvérek között.

6. beszéd: Az ember-Krisztus érzésvilága

(Dogmatikus beszéd: Jézus szeretete)

Bev.: Csak annyit mondunk: örvend, szomorkodik és sír... Mit tár ez elénk?

1. A népen könnyörülő érzésvilágát.

a) Siratja Lázárt. „Jézus könnyekre fakadt” (Jn 11,35).

b) Siratja – szent városát. „Mikor közelebb érve megpillantotta a várost, sírva fakadt” (Lk 19,41).

2. Az elesetteket Magához vonzó szeretetét.

a) Pétert visszafogadja és az Egyház fejévé teszi. „Étkezés után Jézus megkérdezte Simon Pétert: „Simon, János fia, jobban szeretsz, mint ezek?” „Igen, Uram, felelte, te tudod, hogy szeretlek.” Erre így szólt: „Legeltesd bárányaimat,”... Majd harmadszor is megkérdezte: „Simon, János fia, szeretsz engem?” Péter elszomorodott, hogy harmadszor is kérdezte: szeretsz engem? és csak annyit mondott: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek téged.” Jézus ismét azt mondta: „Legeltesd juha-

imat.” (Jn 21,15 és 17).

b) Minden bűnbánót visszafogad. „Akinek megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyert, akinek pedig megtartjátok, az bűnben marad” (Jn 20,23).

Bef.: Érzéshullámaint a lélekszeretet indítja.

7. beszéd: Az ember-Krisztus szenvedő Szíve

(Dogmatikus beszéd: Szenved a Mester)

Bev.: A Mester előtt tárult a jövő képe. Ezért világos és reá nehezedő a Kereszt terhe. – De mit mutat a Getszemáni kert?

1. A jövőt látó és szenvedő Szívet.

a) Ezt így írja le az Írás: „Aztán mintegy kőhajításnyira tovább ment és térdreborulva így imádkozott: „Atyám, ha lehetséges, vedd el tőlem ezt a kelyhet, de ne az én akaratom teljesejék, hanem a tiéd” (Lk 22,42).

b) Ezt az emberi természetből vezeti le az értelem.

2. A jövőt vállaló áldozatos Szívet.

a) A jövőt jelezve így ír az Írás: „Verejtéke, mint megannyi vércsepp hullott a földre” (Lk 22,44).

b) Ezt a szenvedés napjának készsége viselésében látja az ember.

Bef.: És miért mindez? Mert szeret...

8. beszéd: Az ember-Krisztus és az elesett ember

Bev.: A szellemi élet csatájában többször sebesült és elesett az ember. – Mit tesz vele a Mester?

1. Temeti a bánkódó múltját.

a) **Nincs** többé múlt. „Ha bűneitek olyanok is, mint a skarlát, fehérek lesznek, mint a hó; és ha olyan vörösek is, mint a bíbor, fehérek lesznek, mint a gyapjú” (Iz. 1,18). „Leveszi rólunk gonoszságainkat, s a tenger mélyére veti minden bűnünket” (Mik. 7,19).

b) De van visszaszerzett istenfiúság (tékozló fiú).

2. Feltárja számára az örök élet kapuját.

a) Előre zengi a próféta. „Tárljatok fel, hatalmas kapuk, tárljatok fel, örök kapuk, hadd vonuljon be a dicsőség királya!” (Zsolt. 23,7).

b) Valóra váltja az égi Messiás. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: Az elesett új erőre kap és győzedelmes lészen.

9. beszéd: Az ember-Krisztus és a mennyei Atya

Bev.: Az isteni Szeretet Egyszülöttjét küldi a földre. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). – Hogyan fűződik Hozzá az emberré lett Ige?

1. Örök Fia – az égi Atyának.

Ezért olvassuk: „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1,1).

2. Örök hódolatos – az Atya akaratának.

Ezért halljuk: „Én nem magamtól beszéltem, hanem az Atya, aki küldött engem, ő parancsolta meg, mit mondjak és mit hirdessek. És én tudom, hogy az ő parancsa az örök élet. Amit tehát hirdetek, úgy hirdetem, amint az Atya mondta nekem” (Jn 12,49-50).

Bef.: Az igazság ez: „Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok és az Atya énbennem? A tanítást, amit hirdetek nektek, nem magamtól mondom, és a tetteket is Atyám cselekszi, aki bennem van” (Jn 14,10).

10. beszéd: Az ember-Krisztus és az örök otthon

Bev.: Az egész igazság ez: „Az Atyától jöttem és a világba léptem. Most elhagyom a világot és az Atyához megyek” (Jn 16,28). – Ebből azután mi következik?

1. Szeretettől jött.

a) Küldetésből. Mert: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Készséges vállalással. „Én megdicsőítettelek a földön téged. A művet, amelynek elvégzését rámbíztad, véghezvittem. Most dicsőíts meg engem, Atyám, magadnál, azzal a dicsőséggel, amelyben részem volt nálad, mielőtt a világ lett” (Jn 17,4-5).

2. Szeretettel Magához fűz.

a) Hívogat – szóval. „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: én felüdítlek titeket” (Mt 11,28).

b) Hívogat – áldozattal. „Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,34).

3. Szeretettel Magával visz.

a) Az úton így járunk: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jut az Atyához, csak énáltalam” (Jn 14,6).

b) Vele célba futunk. „Rövid idő még, és a világ nem lát engem többé. De ti láttok engem, mert én élek és ti is élni fogtok” (Jn 14,19).

Bef.: És így együtt élünk Vele. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

11. beszéd: Hódolatos látogatás

Bev.: Hogyan járjuk mi az Isten tervezte életutat? Vajon vannak-e olyan állomáshelyek, ahol megpihenhet és erőt vehet a föld zarándoka?

1. A család szerető szívének dobbanásánál.

a) Az édesanyai szív – mindig megbocsátó.

b) Az édesatyai szív – mindig erőt sugárzó.

c) A testvéri szív – mindig együtt dobbanó.

2. Az isteni Mester Szívének szereteténél.

De hol érzem ezt?

a) Az Isten háza csendes szentélyében. Itt jelen van az isteni Mester, – az örök mécs jelképezi.

b) A „lélekháza” legrejtettebb szentélyében. „Hiszen ti az élő Isten temploma vagytok, amint Isten mondja: „Közöttük lakom és közöttük járok, Istenük leszek, ők meg az én népem” (2Kor 6,16). – Ide beleszáll és itt beszél a Mester. „Mondom nektek: Nem iszom a szőlő terméséből addig a napig, amíg el nem jön Isten országa. Aztán kenyeret vett kezébe, hálát adott, megtörte és ezekkel a szavakkal adta nekik: „Ez az én testem, amelyet értetek adok. Ezt cselekedjétek emlékezetemre” (Lk 22,18-19).

Bef.: Végül – az örök otthonban. Itt velünk él az égi Atya. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem, én meg tibennetek” (Jn 14,20).

* * *

B/ rész – a/ csoportja: a „kis liturgia” szövegeihez fűzött beszédek

A Szent Szív ünnepének „kis liturgiájából” úgy lehetne értékes tételket levezetni, hogy a gyakran ismételt és a „szív gondolatát” visszhangzó szövegek értelmét az Úr Jézus Szent Szívére és ezzel kapcsolatban a **mi szívünknek** dobbanására értelmezzük. – Tegyük ilyen kísérleteket.

1. (Introitus) beszéd: Mi a Szent Szív gondolata?

(Dogmatikus beszéd: Az isteni szeretet célja)

„De megmarad az Úr terve mindörökre, Szíve szándéka nemzedékről nemzedékre... És megmenti a haláltól lelküket, s éhínség idején is táplálja őket” (Zsolt. 32,11 és 19).

Bev.: Alapjában azt kell gondolnunk: a szeretet, a KrisztuseMBER szeretete sugallja a Szent Szív érzéshullámain. – Mire tör azután ez a szeretet?

1. Kiszabadítson a lélekalálból.

Az Isten – az élet. Az élet – a Szeretet. „Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szere-

tet” (1Jn. 4,8). Ezért Istenből csak szeretet árad.

a) Ezt mutatja a természet, a teremtés, minden jóság, igazság és szépség szórásával.

b) Ezt mutatja az elesett ember szabadítási terve az Írás első lapjain. „Ellenségeskedést vetek kö-zéd és az asszony közé, ivadékok és ivadéka közé: Az széttiporja fejedet, te pedig sarka után leselkedel” (1Móz. 3,15).

c) Ezt mutatja ez az igazság: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). Nem szabad elfeledni, hogy a Bárány az áldozat, hogy az embernyáj az égi Atya aklába kerüljön. „Hiszen tudjátok, hogy nem mú-landó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

2. És tápláljon a lélek-éhségben.

Az isteni Szív együtt dobban az emberi szívvel. Ezek az emberi szívek lélekéhséget mutatnak, és ennek érzése mellett eledelt nyújt a szenvedőknek.

a) Még a földi kenyér után éhezőkre is ezt mondja: „Sajnálom a népet. Már harmadnapra kitartanak mellettem és nincs mit enniük. Nem akarom étlen hazaküldeni őket, hogy ki ne dőljenek az úton” (Mt 15,32).

b) A lélekéhezőknek pedig Kenyeret ígér. „Bizony, bizony mondom nektek: nem Mózes adott kenyeret az égből, hanem Atyám adja az igazi mennyei kenyeret” (Jn 6,32).

c) Végül valóságos Eledelt ad és a Szentlélek bírásával az Isten fiává teszi a föld emberét. „Mind-annak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

Bef.: Mít gondol tehát az isteni Mester? Annak a szeretete szülte igazságnak megvalósítását: hozza vissza az Úr lelkéhez az eltávolodó embert!

2. (Introitus) beszéd: Örüljenek az Úr igazai (Erkölcsi beszéd: Az Úr választottainak öröme)

Bev.: Örömről zeng a mai liturgia. Mintha azt mondaná „Örvendjete az Úrban szüntelen! Újra csak azt mondom: örvendjete!” (Fil. 4,4). De most kérdezhetjük: a Szent Szív ünnepén minek örüljön az ember?

1. Az isteni szeretet áramlásában élnek.

Ez legyen örömünk oka.

a) A föld lakói az isteni Szeretet birtoklói. Érte jött az Úr Egyszülöttje: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). Ezt adta az isteni Szív szeretete. Megalázkodó szeretettel szeret: „Ha tehát én, az Úr és Mes-ter, megmostam lábatokat, nektek is mosnotok kell egymás lábát” (Jn 13,14).

b) Az isteni Szeretet birtoklói – az élet boldogai. Még azok is boldogok, akik szenvednek és küz-denek. „Boldogok, akiket az igazságért üldöznek: övék a mennyek országa” (Mt 5,10). – Még inkább boldogok, akik az isteni Mesterrel élnek. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. Az isteni Szeretethez sodródni.

Ez legyen boldogságunk kiteljesülése. Van ebben a birtoklás után két mozzanat.

a) Az első az egész életen át történő sodródás – az Úr felé (Gal. 2,20). Ez a **gyakorlatban** – törtető munka és áldozatos kegyelmi élet. Mozgás és fejlődés.

b) A második az élet céljánál a Szent Szívhez érkezés. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). Ez célbafutásnak mondható. De ebben a lényeg nem a helyrajzi gondolkodás, hanem az élethivatásnak, az egyéni fejlődésnek kibontakozása. Ez pedig annyit jelent: a szerető emberi szív egyesül az Istenember Szívével.

Bef.: De ha ez az élet kiteljesülése, a Szent Szív ajándéka, akkor már az életúton is boldog lehet ennek az életnek biztos várományosa.

*

1. (Oratio) beszéd: Mít adott az úr nekünk a Mester Szent Szívén keresztül? (Erkölcsi beszéd: A Szent Szív adományai)

Bev.: Megsebezte-e életünk a Mester Szent Szívét? És még így is mit adott rajta keresztül az Úr?

1. Kegyes lélekkel bűnbocsánatot.

Bizonyára mi is letérdelünk mondván: „Jó Mester, mit kell tennem, hogy elnyerjem az örök életet?” (Mk 10,17).

a) A mi utunk a töredelem útja. Ezt ajánlja a Mester. „...Ha meg nem tértek, éppen úgy elvesztek mindnyájan” (Lk 13,3).

b) Jézus Szívének útja a szerető bűnbocsánat útja. A jobb latorhoz így szól: „Bizony, mondom neked: ma velem leszel a paradicsomban” (Lk 23,43).

2. Szerető lélekkel – kegyelmével.

De a bűnbocsánat csak alap és kiinduló állomás. Az értékekkel gazdagított lélek – az értékek értéke. És ez miben áll?

a) Az isteni természet vételében. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ajándékait, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

b) A Szentlélek lélekfontakozásában. „Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok és Isten Lelke lakik bennetek?” (1Kor. 3,16).

c) Együtt élni a Mesterrel. „Hiszen számomra az élet Krisztus, a halál pedig nyereség” (Fil. 1,21).

Bef.: Ezt kérjük mi is állandóan a magunk számára.

X

1. (Graduale) beszéd: Az Úr szeretete Törvény

(Erkölcsei beszéd: A Mester velünk)

„Édes az Úr és igazságos, útbaigazítja a vétkeket, vezérli a jóban az alázatosakat, megtanítja útjaira a szelídeket” (Zsolt. 24,8-9).

Bev.: Mesterünk örök kísérőnk. Értünk jött, velünk él és távozása után is velünk maradt. – Hogyan és hol érzi ezt a Mestert áhítozó emberi szeretet? A Mester jelenléte megfigyelhető és szerető sugallata követendő.

1. Megfigyelhető – törvényeinek szavában.

A Mester igéi örök igék és így az élet éltető erői. „Ég és föld elmúlik, de az én igéim el nem múlnak” (Mk 13,31).

a) Azt mondja róluk a Mester: „Bizony mondom nektek: Míg ég és föld fennáll, egy i betű vagy egy vesszőcske sem marad el a törvényből, hanem beteljesedik az egész” (Mt 5,18).

b) Így ítéli meg őket az ember: „Mert a parancs szövétnek, a tanítás világosság, s a fegyelem fedése az életre vezető út” (Péld. 6,23).

c) És így ítéli a szerinte élőket az Isten: „De elmúlik a világ és annak bűnös kívánsága. Csak aki megteszi Isten akaratát, az él örökké” (1Jn. 2,17).

2. Megfigyelhető – szerető kezének vezetésében.

De a szó mellett a személyes jelenlét is észlelhető.

a) Sugallatokban beszél az Úr. „A szél ott fúj, ahol akar. Hallod zúgását, de nem tudod, honnan jön és hová megy” (Jn 3,8).

b) Lélekbeszédben segít az úr. Ennek nyomán olvassuk az apostolokról: „Emberi elhatározásból ugyanis sohasem született jövendölés, hanem a Szentlélektől sugallva Isten megbízásából beszéltek a szent férfiak” (2Pét. 1,21).

c) Lélekkincsekkel gazdagít az Úr. Végül is mindez így foglalható egybe: **személyesen** is mellettünk, bennünk és velünk van az Úr. Vigyázz csak! Reádöbbenünk kis cselekményekben is erre az igazságra: „Benne élünk, mozgunk és vagyunk” (Ap.Csel. 17,28).

Bef.: Az Isten szava törvény, a törvényre hangoló misztikus hang a személyes Mester Szívével egybedobbanó életedal.

2. (Graduale) beszéd: Mit tanulunk az Istenember Szívétől?

(Erkölcsei beszéd: Az örök Tanító)

Bev.: A Mester egész élete tanítás, de Önmagát állítva például egyszer ezt mondja: „Tanuljatok tő-

lem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű” (Mt 11,29). Bizonyára azért mondja, mert ezt a két erényt a legerősebben hangsúlyozta. – Hogyan tanuljunk ebből?

1. Szelíd vagyok – az emberekkel szemben.

Magának a Mesternek gondolata ez.

a) Valósítja: megértésben, csendes ítéletben, a bántalmak elviselésében, a jó cselekedetekben. „... miként kente föl Isten a názáreti Jézust Szentlélekkel és csodaerővel; s ez ahol csak megfordult, jót tett és meggyógyította az ördögtől megszálltakat, mert vele volt az Isten” (Ap.Csel. 10,38).

b) Valósítjuk: megértésben, csendes ítélkezésben, bántalmak elviselésében.

2. Alázatos szívű – a hatalmasokkal szemben.

Ez is a Mester életigazsága. Betartója **minden** isteni – emberi törvénynek. Születése előtt Betlehembe rendeltetik. „Elment tehát (József is)... hogy följegyeztesse magát Máriával, feleségével együtt, aki áldott állapotban volt” (Lk 2,5). – Majd a templomban bemutatattik. „Amikor elteltek a mózesi törvényben megszabott tisztulás napjai, Jeruzsálembé vitték, hogy bemutassák az Úrnak” (Lk 2,22). – Később a templomban megjelenik... Harminc éves koráig nem tanít. – A főpap és Pilátus ítéletét elfogadja. Sőt a hatalmasok erőforrására is utal. „Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha onnan felülről nem kaptad volna” (Jn 19,11). – És az Atyjával szemben is teljesen hódolatos. „Az én eledelem az, hogy annak akaratát tegyem, aki engem küldött, és hogy elvégezzem művét” (Jn 4,34).

Bef.: A Szent Szív úgy áll elénk, mint az élet nagy Mestere. Hallottuk szavát, kövessük tanítását! Így elérjük azt, amit az Írás szava csendít: „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

*

1. (Offertorium) beszéd: A Mester Szívének fájdalma

(Erkölcsi beszéd: A fájdalmas Szív)

„Előtted van mind, aki szorongat engem, gyalázatot és nyomorúságot szenved a szívem. Kerestem, ki szánakoznék rajtam, de nem akadt senki sem, ki vigasztaljon engem, de senkit sem leltem” (Zsolt. 68,21).

Bev.: Hát fájdalmat érezhet-e az isteni Mester Szíve? Igen, mert emberi is a természete. – De mi okozza a fájdalmat?

1. Gyalázatot kapott az emberektől.

Az Írás előre jelzi a Mester életének szomorú voltát. Olvasd: „Istenem, Istenem, tekints reám, miért hagytál el engem? Távol van szabadulásomtól hangos jajveszékelésem. Én Istenem, kiáltok nappal, de te nem hallgatsz meg, kiáltok éjjel is, és nyugtot nem találok, pedig te ott lakol a szent helyen, és Izrael dicsér téged. Benned bíztak atyáink, bíztak, és te megszabadítottad őket” (Zsolt. 21,1-5).

a) Földi örömeiktől elzárt az élete. Ezt Maga is vállalta. „De ez a fajzat nem üzhető ki másképp, csak imádsággal és böjttel. Miközben Galileában vándoroltak, Jézus azt mondta nekik: „Az Emberfiának emberek kezébe kell kerülni. Megölik, de harmadnapra föltámad” (Mt 17,21-22).

b) A bántalmaktól és gyalázkodásoktól sem zárkozik el Szívének szeretete. „Atyám, ha lehetséges, vedd el tőlem ezt a kelyhet, de ne az én akaratom teljesejék, hanem a tiéd” (Lk 22,42). – Ezt az emberektől nyerte.

2. Kegyetlenséget vett a bűnösöktől.

Még a bűnösök is a Szent Szív szomorítói.

a) Heródes gonoszsága kezdi. „Akkor Heródes látta, hogy a bölcsék kijátszották, nagy haragra gerjedt és Betlehemben meg annak egész környékén megöletett minden fiúgyermeket a kétévestől lefelé, a bölcséktől megtudott időnek megfelelően” (Mt 2,16).

b) A farizeusok és a főtanács folytatja. „A főpapok és az írástudók keresték a módját, hogyan ölhetnék meg őt” (Lk 22,2).

c) A római hatalmasok is gyarapították. „Pilátus erre úgy döntött, hogy eleget tesz követelésüknek” (Lk 23,24).

d) A Kereszt tövében állók és a kereszthalál után élők bűnei csak fokozzák: „A nép bámészkodva állt ott, a főtanács tagjai pedig gúnyolódtak. „Másokat megszabadított, mondták, szabadítsa meg most önmagát, ha ő a Messiás, az Isten kiválasztottja” (Lk 23,35).

Bef.: Lélektanilag így értelmezendő: az emberi természet szenved, de az isteni Személyben élő Mester az örök Atyához fűződő Isten.

2. (Offertorium) beszéd: Mit várt az emberektől?

(Erkölcsei beszéd: Jézus vágyai)

Bev.: A vérét ontani akaró áldozati Bárány a szeretetét szórja. Természetes tehát, hogy az emberek szeretetét várja. De különösen igényli a szenvedés idején. Mit igényel ekkor a Mester?

1. Résztvevő szeretetet.

Az ítélet és a Golgota útja – az elhagyottság ideje.

a) De résztvevők a jeruzsálemi asszonyok. Ezeknek szól is a Mester: „Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjátok, sírjátok inkább magatok és gyermekeitek miatt” (Lk 23,28).

b) A résztvevő jobb lator. „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz uralmaddal” (Lk 23,42).

c) Felé forduló – a százados. „A százados és a többiek is, akik Jézust őrizték, a földrengés és a többiek láttára, amik történtek, igen megijedtek: „Ez valóban az Isten Fia volt”, mondták” (Mt 27,54).

d) Vigasza az Édesanyja és Szt. János. „Mikor Jézus látta, hogy ott áll az anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: „Asszony, nézd, ő a te fiad! Aztán a tanítványhoz fordult: „Nézd, ő a te anyád!” (Jn 19,26-27).

2. Könyörületes érzületet.

Ezt az „úton” mutatja meg az Úr.

a) Veronika kendőt nyújt, és a Mester arcának vonásait veti a kendőre. Szinte igaz: a részvétért fizet.

b) Cirenei Simon viszi a Keresztet és – szentté lesz ennek nyomán. „Miközben kifelé vonultak, találkoztak egy Simon nevű cirenei emberrel. Ezt kényszerítették, hogy vigye a keresztet” (Mt 27,32).

c) A százados, a jobb lator részvéte is örök élettel fizetett könyörület. „...Bizony, mondom neked: ma velem leszel a paradicsomban” (Lk 23,43).

Bef.: Ezt a kettőt adjátok és így a Mester jutalmára számíhattok.

*

1. (Secreta) beszéd: Az Úr Szent Szíve szeretete miatt

(Erkölcsei beszéd: A szerető Szív)

Bev.: Mit adjon az ég Ura az áldozatos Mester szeretete miatt?

1. Áldozatunk kegyes fogadását.

a) A mi életünk egyénien lehet Isten előtti áldozat.

b) De a Mester Maga örök és élő Áldozat. Mindkettőt kínáljuk; ezeket fogadja szeretettel az égi Atya.

2. Bűneinknek bocsánatát.

A Mester áldozata engesztelő áldozat.

a) Legyen ez – minden bűnre. „Ezért mondja, amikor a világba lép: „Nem kell neked a vér s az ételáldozat, de embertestet alkottál nekem, engesztelés sem kedves, s égő áldozat. Így szóltam hát: Itt jövök, Istenem, hogy akaratodat megtegyem... Azért jövök, hogy akaratodat megtegyem.” Eltörli az elsőt, hogy helyébe állítsa a másodikat. Ez az elhatározás Jézus Krisztus testének föláldozásával egyszersmindenkorra megszentelt minket” (Zsid. 20,5-7 és 9-10).

b) És legyen ez a szeretetáldozat az én bűneimnek is letörlője. Mit érek így el? Tisztán járhatok az Úr szentélyében.

Bef.: Imádkozva kérjük, hogy ezt a kegyet adja nekünk égi Atyánk.

*

1. (Communio) beszéd: Az átdöfött Szív

(Dogmatikus beszéd: Az isteni áldozat)

„... egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, melyből azonnal vér és víz folyt ki” (Jn 19,34).

Bev.: A Mester „szenvető Bárány” az Újszövetségben és „Áldozat” az Újszövetségben. – Mit áldozott érettünk az isteni Mester?

1. Érettünk vérért áldozta.

Az élet lüktető folyama a vér. A szív lendíti, és a szívet a lélek mozgatja.

a) A Mester lelke áldozatot akart adni. „Atyám, ha nem kerülhet el (ez a kehely) a nélkül, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod” (Mt 26,42).

b) A Mester Szíve – vérért tudta áldozatul hozni. „...egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, melyből azonnal vér és víz folyt ki” (Jn 19,34).

2. Utolsó cseppjét is kiontotta.

Ez a véráldozat – tökéletes.

a) Kezdődött – a Getszemáni kertben.

b) Folytatódik az ostorozás és koronázás kínjaiban.

c) Áldozati csordulását a Kereszt tárja elének.

d) És utolsó cseppjének a lándzsa nyit utat. – Erről zeng himnuszt a Grál legenda (Wagner: „Parsifal”).

Bef.: Befejeződött az áldozat, amelynek a „Kereszt oltárán” az utolsó csepp vére is kicsordul.

2. (Communio) beszéd: Az Úr Szíve éltető forrás

(Erkölcsei beszéd: Jézus ereje) (Ha változik az időszak szerint a szöveg:)

„...Jézus hangos szóval hirdette: „Aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék!” (Jn 7,37).

Bev.: Az élet forrásának keresése az őselegendák vágyainak a tárgya. – De ha ez nem is található, akkor a lelki élet forrása megszerelhető. Ez pedig a szerető Isten. – Hogyan?

1. Üdítő ital – az égi tanítása.

Ennek lényege is: a lélek fakasztja és így azután az emberlelket táplálja.

a) Az isteni igé ededel. „Írva van: nem csak kenyérral él az ember, (hanem Istennek minden igéjével)” (Lk 4,4).

b) Az isteni igé – erősítő erő. „Atyám akarata az, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz benne, örökké éljen. Én föltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,40).

2. Éltető ital – a csorduló vércseppje.

Ennek lényege:

a) Áldozat – Istenatyánk felé. Ezt az isteni Szeretetet igényelte. Ezért olvassuk: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Erősítő ital az ember felé. Ezt a Mester szeretetének túlcseppje rendelte. „Mindaz, aki e vízből iszik, melyet én adok, nem szomjazik soha többé” (Jn 4,13-14) és „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,54).

Bef.: Az Úr Jézus küldetése – életszolgálat, az Úr Jézus egész élete életforrás.

*

1. (Postcommunio) beszéd: A szeretet alapüteme

(Erkölcsei beszéd: A Szent Szív kegye)

Bev.: Mit adjon nekünk a Szent Szív? Ezt pedig azért kérdezzük, hogy elé terjeszthessük könyörgő kéréseinket. – Mit várunk tehát?

1. A földiek leértéklését.

a) Az isteni Szív belső értéke szerint értékelte a világot.

b) Ezt az értékelést adja nekünk az isteni Mester. Tartsuk ezt a parancsot: „Ismered a parancsokat: ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, hamisan ne tanúskodjál, ne csalj, atyádat és anyádat tiszteld” (Mk 10,19). – De a földiek leértéklése **csak negatívum**. Valami pozitívumot kérjünk az Úrtól. És ez mi legyen?

2. Áldott szemek látó erejét – a lelkiek felbecsülésére.

„Igyekeztek bejutni a szűk kapun, mert mondom nektek, sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak” (Lk 13,23).

3. Életünk lendületét a lelkiek keresésére.

„...csak egy a szükséges” (Lk 10,42)!

Bef.: Ezzel a kettős kinccsel és tevékeny lelkesedéssel gazdagítva – biztosan járjuk az Isten akarta életutat.

* * *

B/ rész – b/ csoportja: a napi Evangéliumra épített beszédek

Az ünnep Evangéliuma így szól: „Készület napja volt. A zsidók tehát kérték Pilátust, hogy töresse meg a keresztrefeszítettek lábszárát, és vétesse le őket a keresztről, hogy ne maradjanak szombaton a kereszten. Az a szombat ugyanis nagy ünnep volt. Jöttek a katonák és eltörték a vele együtt keresztrefeszítetteknek, előbb az egyiknek, majd a másiknak a lábszárát. Mikor azonban Jézushoz értek, látták, hogy már meghalt. Ezért nem törték el a lábszárát, hanem egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, melyből azonnal vér és víz folyt ki. Aki ezt látta, tanúskodik róla és tanúsága igaz. Ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek. Mindez ugyanis azért történt, hogy beteljesedjék az Írás: „Csontot ne törjeteK benne.” És más helyen: „Föltekintenek arra, akit keresztül szúrtak” (Jn 19,31-37).

Az Evangélium rövid tartalom-közléssel – a keresztáldozat utolsó perceit ismerteti. – Ha tehát ennek szövegét vennők alapul, akkor a különálló beszédekben a **keresztáldozat**, a **véres engesztelő Áldozat**, a **szereket jelei**, a **Szent Szív jellegzetes rezdülései** kérdéseiről lehetne szólni. A beszédlánckokban pedig egész természetes lenne az evangéliumi történetnek hűségese követése. – Lássuk most ezeket így egyenként.

Különálló beszédek

Az egyes beszédek is rendszerbe foglaltak – tágabb értelemben –, mert igaz ugyan, hogy minden egyes beszéd külön tételt fejteget, de a sok széteső gondolat egybefonódó egymásutánt alkot... Ez pedig azért volna jó, mert így folytatólagosan lehet egy-egy gondolatra lehatárolva szólni a Szent Szív szeretetéről.

a) alcsoport tételei az evangéliumi történet szövegére építkeznek

1. beszéd: A zsidók tisztulási törvénye

Bev.: Egyetemes tudata az emberiségnek, hogy bűnök terhe alatt roskadozik. A pogány – a Gangeszben mosakodik és így tovább... Hát a zsidó nép, az Úr választottja?

1. A közösség bűneiért – áldozati oltárra rakja bűnei súlyát.

a) Az egyik előírás így szól: „Aztán odaküldé Izrael fiainak ifjait, hogy mutassanak be egészen eléggő áldozatokat s vágjanak békeáldozatokul fiatal bikákat az Úrnak... Erre ő vevé a vért és ráhinté a népre és mondá: Ez annak a szövetségnek a vére, amelyet az Úr veletek mindezen ígék alapján megkötött” /2Móz. 24,5 és 8/.

b) Majd ezt is előírja Mózes: „Ha Izrael egész sokasága téved meg és tesz meg tudatlanságból valamit, amit az Úr tilalma ellen cselekszik, s azután reájön bűnére: mutasson be bűneiért egy fiatal bikát” (3Móz. 4,13-14).

2. Egyéni bűneiért is áldozattal tisztítja a lelkét.

a) Az áldozati állat a bika, a nőstény kecske. „Vigye ezt a bizonyság sátrának ajtajához, az Úr elé, tegye rá kezét a bika fejére és vágja le az Úr előtt... ha reájön bűnére, mutasson be egy hibátlan nősténykecskét” (3Móz. 4,4 és 27).

b) A lélek tisztulásának alapja – az áldozat bemutatásának készsége.

Bef.: De a zsidók hite Barányt is vár. „Pedig ő a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze; a mi békességünkért van rajta a fenyíték, s az ő kék foltjai által gyógyultunk meg” (Iz. 53,5). – Az isteni Barány, Aki elveszi a világ bűneit...

2. beszéd: A pogányok keresztfeszítési törvénye

Bev.: A bűn és a büntetés mindig együtt járó fogalmak. Az „igazság” egyensúlyt követel. A pogányok ítéletének legnagyobbika a halálbüntetés volt. Kérdés: hogyan hajtották végre?

1. Keresztreszegezés.

a) Kötötték vagy szögezték. „...keresztre feszítették őt és vele együtt két másikat: azokat kétfelől, középen pedig Jézust” (Jn 19,18).

b) Így a halál beálltaig függesztettek. Ezért olvassuk: „Jöttek a katonák és eltörték a vele együtt keresztfeszítetteknek, előbb az egyiknek, majd a másiknak a lábszárát. Mikor azonban Jézushoz értek, látták, hogy már meghalt. Ezért nem törték el lábszárát” (Jn 19,32-33).

2. A csonttörés.

a) Jézusnál nem törék (Jn 19,33).

b) Jézusnak Szívét átdöfik. „...egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, melyből azonnal vér és víz folyt ki” (Jn 19,34).

Bef.: Ez volt – a gyalázatos halál útja. Római polgárt nem is sújtottak így... És Jézusunkat?!...

3. beszéd: Az ítéletek végrehajtása után

Bev.: Hogyan végződött a „bűnös”-ök elítélésének kemény akkordja? Az eljárás egyetemes volt; így a megfeszített Mesterrel is így jártak el. – Mit tettek? Erre a felelet a végrehajtás megtörténésének leszögezése. Ezért mondja ezt az Írás: „Pilátus meglepődött, hogy már meghalt” (Mk 15,43). „Magához hívatta a századost és megkérdezte, hogy csakugyan meghalt-e már” (Mk 15,44). Addig ugyanis nem akarja kiadni a temetésének elrendelését, míg nincs biztossága az ítélet teljes végrehajtásáról.

1. Szívét átdöfik.

Másokat lábszártörés illetett. De a Mesterről ezt írja az Írás: „Mikor azonban Jézushoz értek, látták, hogy már meghalt. Ezért nem törték el a lábszárát, hanem egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, melyből azonnal vér és víz folyt ki” (Jn 19,33-34).

2. És azután eltemették.

Egyetemes törvény ez a befejezés, és Jézusról is ezt írja az Írás: „Azon a helyen, ahol keresztre feszítették, volt egy kert, a kertben pedig új sírbolt, melybe még senkit sem temettek. Mivel a sír közel volt, a zsidók készületi napja miatt oda helyezték Jézust” (Jn 19,41-42).

Bef.: De hogy mit hozott ez az áldozatos halál, arról az Isten és az üdvözült emberiség tud.

4. beszéd: A vér és víz csordulása

Bev.: A szív átdöfése – a vér és víz együttes csordulása. Rövid jelzés: a haláltusa befejeződött. – De véget ért-e a Mester áldozata? Olvasd csak: „Hogy ne mondják a pogányok között: hol van az ő Istenük? Legyen nyilvánvaló a pogányokon szemünk láttára szolgálid kiontott vérének megbosszulása” (Zsolt. 78,10).

1. Minden igaztalanul kiontott vér elégtételt követel.

„...Mondá néki erre az Úr Káinnak: Hol van Ábel, az öcséd? ... Mit műveltél? Öcséd vérének szava hozzám kiált a földről” (1Móz. 4,9 és 10).

2. Minden szeretetből ömlesztett vér – égi kegyelmet szerez.

„Méltó vagy (Uram), hogy átvedd a könyvet és feltörd pecsétjeit. Hiszen megöltek, de véreddel megváltottál minket Istennek minden törzséből, nyelvből, népből és nemzetből. Istenünk országává és papjává tetted őket és uralkodni fognak a földön!” (Jel. 5,9-10).

3. De a vér elégtételt is ad.

Kinek adja ezt?

a) A szeretet Urának az ember szeretetlenségéért. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Az Istenhez vezetendő ember helyett – égi szeretetből. „Krisztus azonban mint a jövő javak főpapja jelent meg s belépett abba a nagyobb és tökéletesebb sátorba, amelyet nem ember keze alkotott, vagyis nem e világból való. Nem is bakok vagy borjak vérével, hanem tulajdon vérével lépett be egyszersmindenkorra a Szentek Szentjébe, s örök megváltást szerzett” (Zsid. 9,11-12).

Bef.: Ne felejtsetd: elégtételt ad az Úrnak és szeretetáldozatot mutat be ember helyett.

5. beszéd: A halál szemtanúi

Bev.: A Mester élete és halála égő áldozat. – De valóságos halált halt-e az isteni Mester?

1. A Szent Szív átdöfése záró mozzanat.

Ezért mondja az apostol – a befejezést jelezvén: „... egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, melyből azonnal vér és víz folyt ki. Aki ezt látta, tanúskodik róla és tanúsága igaz” (Jn 19,34-35).

2. A vér és vízcsordulás – halálos mozzanat. A szöveg így ír: „... azonnal vér és víz folyt ki” (Jn 19,34). Az ilyen jelenség pedig a biztos halál jelzése.

3. A jelenlevők tapasztalata döntő mozzanat.

Mindenki így gondolta, aki az áldozatbemutatás szemtanúja. Azért írja az Írás: „Jézus akkor hangosan fölkiáltott: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.” Ezekkel a szavakkal kilehelte lelkét... Az egész tömeg, amely ott volt e jelenetnél és szemtanúja volt a történeteknek, mellét verve ment haza” (Lk 23,46 és 48).

Bef.: Meghalt a Mester, csak a feltámadás csodájával élhet újból a Mester.

6. beszéd: A haláláldozat bizonyossága

Bev.: De valóságos Áldozat volt-e a kereszthalál?

1. Erről szól előre sejtetve a próféta.

„Pedig a mi gonoszságainkért sebesítettetted őt meg, a mi bűneinkért töretted össze; a mi békességünkért van rajta a fenyíték, s az ő kék foltjai által gyógyultunk meg... Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhok leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját” (Iz. 53,5 és 7).

2. Erről szól előrefutalmazva Simeon próféta.

„Simeon áldotta őket és így szólt anyjához, Máriához: „Sokaknak romlására és föltámadására lesz ő Izraelben: jel, amelynek ellenszegülnek – s a te lelkedet is tör járja át – hogy így megnyilvánuljon sok szív érzése” (Lk 2,34-35).

3. Erről szól Maga a Mester.

„Akkor félrevonta a tizenkettőt és így szólt hozzájuk: „Most fölmegyünk Jeruzsálembe és ott beteljesedik minden, amit a próféták az Emberfiáról jövendöltek. Kiszolgáltatják a pogányoknak, kigúnyolják, bántalmazzák és leköpdösik. Aztán megostorozzák és megölik, de harmadnapra föltámad” (Lk 18,31-33).

4. Erről szól az apostoli tanítás.

„Hiszen tudjátok, hogy nem múlandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19). „Krisztus azonban mint a jövendő javak főpapja jelent meg s belépett abba a nagyobb és tökéletesebb sátorba, amelyet nem ember keze alkotott, vagyis nem e világból való. Nem is bakok vagy borjak vérével, hanem tulajdon vérével lépett be egyszersmindenkorra a Szentek Szentjébe, s örök megváltást szerzett” (Zsid. 9,11-12).

Bef.: Isteni kinyilatkoztatás döntő szava: „Beteljesedett!” (Jn 19,30).

7. beszéd: A prófétai jövendölések teljesülése

Bev.: Bontsuk most részletekre az előző beszédben mondott prófétai kinyilatkoztatást. – Miképpen áll elénk a jövendő Messiás?

1. Király.

De olyan, Akinek uralma „nem e földről való”. Hivatása – megváltás. „Ellenségeskedést vetek közed és az asszony közé, ivadékok és ivadéka közé: Az széttiporja fejedet, te pedig sarka után leselkedel” (1 Móz.3,15). – Küldetésének célja: a megváltásunk.

2. Emberi törzs ivadéka.

Ábrahámon át Dávid törzsének sarja. „Enmagamra esküszöm, – mondja az Úr, – hogy mivel ezt megtetted kedvemért s egyszülött fiadnak sem kedveztél, megáldalak s megsokasítom ivadékokat, mint az ég csillagait s mint a tengerpart fövényét: ivadékok fogja bírni ellenségeinek kapuit s ivadékokban nyer áldást a föld minden nemzete, mivel engedelmeskedtél szavamnak” (1Móz. 22,16-18).

3. Az emberiség áldozati Báránya.

„Ő pedig a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze; a mi békeségünkért van rajta a fenyíték, s az ő két foltjai által gyógyultunk meg... Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhot leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját. (Iz. 53,5 és 7). – „Hetven hét van kiszabva népedre és szent városodra, míg megszűnik a törvényszegés és véget ér a bűn, eltöröltetik a gonoszság és örök igazság támad, beteljesedik a látomás és a jövődőlés, és felkenetik a Szentek Szentje” (Dán. 9,24)

Bef.: Nézd csak! Mindezek Krisztusra állnak, Ő tehát az igaz Áldozat!

*

b) alcsoport: Az isteni Szív áldozatosságáról

1. beszéd: A néma Bárány

Bev.: A lélekerő egyik legnagyobb és legkiáltóbb jele: a némaság. Vádak, bántalmak érhetnek, és a hallgatás erejével mindenek fölé emelkedik az ember. Jézusról is ezt olvassuk: „Akkor a főpap közepre lépett és megkérdezte Jézust: „Semmit sem felelsz arra, amivel ezek vádolnak?” Ő hallgatott és nem felelt semmit” (Mk 14,60-61). – De a „néma Bárány” lélekereje?

1. Győzedelmeskedik a feltörő fájdalom és igazságtalanság felett.

a) Fizikai szenvedések – jajszavak szülői... Még a Mester arcán is látszik a Getszemáni kertben. „Csak Pétert és Zebedeus két fiát vitte magával. Egyszerre csak szomorkodni és gyötrődni kezdett” (Mt 26,37-38).

b) A lélekfájdalmak pedig a gyötrelmek gyötrelmei. Ez élt a Mesterben a vádaskodások idején. – És Ő? Hallgatott és győzelmes maradt. „De Jézus nem válaszolt többé. Ez meglepte Pilátust” (Mk 15,5).

2. És önkéntes készséggel fordul a jövődőlés szenvedések felé.

a) A Megváltó élethivatása – az Atyának szóló elégtétel adás; de ennek önkéntes vállalása az Úr Jézus Szent Szívének szeretetkészsége. – Hivatkozik is jövő szenvedéseire: „Akkor félrevonta a tizenkettőt és így szólt hozzájuk: „Most fölme gyünk Jeruzsálembe és ott beteljesedik minden, amit a próféták az Emberfiáról jövődőltek. Kiszolgáltatják a pogányoknak, kigúnyolják, bántalmazzák és leköpdösik. Aztán megostorozzák és megölik, de harmadnapra föltámad” (Lk 18,31-33).

b) És így készül a szenvedések elviselésére. „Vágyva vágytam arra, hogy elfogyassam veletek ezt a húsvéti vacsorát, mielőtt szenvedek” (Lk 22,15).

Bef.: Így lesz a **némaság** – a győzedelmes önátadás biztos életjele.

2. beszéd: A szerető Szívű Bárány

Bev.: A Megváltóról ezt a szép hasonlatot Izaiás mondja: „Megvetett volt, a legutolsó az emberek között, a fájdalom embere, a betegség ismerője; arca mintegy elrejtett és megvetett volt, azért nem is becsültük őt... Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhot leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját. (Iz. 53,3 és 7). – De Keresztelő Szt. János Jézusra mutatva így kiált: „Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűneit!” (Jn 1,30). – Nézzük csak: milyen életet tár elénk az isteni Bárány földi zarándokútja?

1. A tiszta Bárány életszépségét tárja fel – a szent család „rejtett életében”.

a) Erről szól ez a szöveg: „Akkor hazatért velük Názáretbe és engedelmeskedett nekik” (Lk 2,51).

b) Erre utal ez az isteni öntudatos kérdés: „Ki vádolhat közületek bűnről engem?” (Jn 8,46).

2. Az áldozatosan szerető Bárány életét mutatja nyilvános működésében.

a) Életének vonala: „...hogyan miként kente föl Isten a názáreti Jézust Szentlélekkel és csodaerővel; s ez ahol csak megfordult, jót tett és meggyógyította az ördögtől megszállottakat, mert vele volt az Isten” (Ap.Csel. 10,38). Ezért gyógyított, életet adott, bűnöket bocsátott.

b) Szeretetének teljes kiáradása. „Amint Jézus az ecetet megízlelte, így szólt: „Beteljesedett!” (Jn 19,30).

Bef.: Mi tehát a Bárány lélekjellemvonása? Az örök jószívű Jézus!

3. beszéd: A mindent odaadó Bárány

Bev.: A kereszten elhangzó isteni szavak utolsója: „Consummatum est” (Jn 19,31). Ez az a mondat, amely a szerető és engedelmes Áldozat léleklényegét tárja elénk. – Mit tartalmaz ez az utolsó ige?

1. Szeretetből vállaltam – az égi Atya akaratát.

a) Az ember üdvössége ezt a szeretet tényét követelte. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Az isteni Bárány ezt a feladatot teljesítette. „Akkor félrevonta a tizenkettőt és így szólt hozzájuk: „Most fölme gyünk Jeruzsálembe és ott beteljesedik minden, amit a próféták az Emberfiáról jövendöltek. Kiszolgáltatják a pogányoknak, kigúnyolják, bántalmaznak és leköpdösik. Aztán megostorozzák és megölik, de harmadnapra föltámad” (Lk 18,31-33).

2. És szenvedéssel megvalósította a megváltás nagy munkáját.

a) Áldozatos volt az egész élete. „A rókáknak odúja van, az ég madarainak fészke, de az Emberfiának nincs hova lehajtsa a fejét” (Mt 8,20).

b) Élő áldozat lett a keserves kínszenvedése. Az utolsó vacsorától kezdve – az utolsó emberi szóig: „beteljesedett!” (Jn 19,30).

Bef.: Az Isten felé – „beteljesedett!” , az embert tekintve pedig – „beteljesítendő!”.

*

c) *alcsoport: Az engedelmes szívű Jézusról*

1. beszéd: Áldozatra küldetett

Bev.: Az Isten tervezte emberi életben döntő jellegű a szabadság kincse, amellyel élhet és visszaélhet a szabadság hőse. De az isteni szeretet még az elesettel szemben is – a szeretet Istene. Ennek valószínűsége ez az isteni ige: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). – Mi tehát az isteni Mester hivatása?

1. Engesztelő áldozatul küldetett...

a) Isteni a küldetés. „Isten szeretete abban nyilvánult meg, hogy egyszülött Fiát küldte a világra, hogy általa éljünk” (1Jn. 4,9).

b) De az ember Jézus életáldozata a vállalás. „Másodszor is elvonult és így imádkozott: „Atyám, ha nem kerülhet el (ez a kehely) a nélkül, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod” (Mt 26,42).

2. És így az áldozattal megváltott ember az Istenhez emeltetett.

a) Istentől elszakadt – a szabaddá teremtett ember. Ezt jelképezi a tékozló fiú. „Fölkelek és atyámhoz megyek. Atyám, mondom neki, vétkeztem az ég ellen és te ellened! Arra már nem vagyok méltó, hogy fiadnak nevezd, csak béreseid közé fogadj be” (Lk 15,18-19).

b) De az Istenhez visszavezetettek – az Istenember áldozatával – a hazavágyó emberek.

Bef.: Sohase felejtse: „Megvetett volt, a legutolsó az emberek között, a fájdalom embere, a betegség ismerője; arca mintegy elrejtett és megvetett volt, azért nem is becsültük őt... Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhok leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját. (Iz. 53,3 és 7).

2. beszéd: Áldozatra vállalkozott

Bev.: Az isteni küldetés az égi Atya örök terve. A megtestesülés az Atya örök életterve, hogy így fiává emelje a képét viselő embert. De az isteni Mesternek mi lett a **valóságos** feladata?

1. A bűnös emberért – szeretetáldozatot kellett hoznia.

a) Ősi, Ábrahámnak tett ígérettel – erre indította az égi Atya. „...ivadékokban nyer áldást a föld minden nemzete, mivel engedelmeskedtél szavamnak” (1 Móz.22,18).

b) Emberszeretetből erre vállalkozott „Betlehem élő Csillaga”. „Akkor félrevonta a tizenkettőt és így szólt hozzájuk: „Most fölme gyünk Jeruzsálembe és ott beteljesedik minden, amit a próféták az Emberfiáról jövendöltek. Kiszolgáltatják a pogányoknak, kigúnyolják, bántalmaznak és leköpdösik. Aztán megostorozzák és megölik, de harmadnapra föltámad” (Lk 18,31-33).

2. És ezt az áldozatot Szívének szeretetével meg is hozta.

a) Szegénységben élte – küzdelmes emberéletét. „A rókának odúja van, az ég madarának fészke, de az Emberfiának nincs hová lehajtsa fejét” (Mt 8,20).

b) Lélekodaadással adta emberekért földi életét. „Vágyva vágytam arra, hogy elfogyasszam veletek ezt a húsvéti vacsorát, mielőtt szenvedek” (Lk 22,15).

Bef.: Ennek az életáldozatnak ez az alapja és előfutama (Lk 22,15).

3. beszéd: Életáldozatot hozott

Bev.: Isten terve állít az életbe, Isten terve vezet vissza az örök életbe, de a természet rendje feletti áldozatos életadás a szeretetnek legvilágosabb jele. Ezért olvassuk: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13). – És mit találunk az Úr Jézus életében?

1. A szeretetnek végtelenségig feszülő jóságát.

a) Ezt mutatja életének minden cselekedete.

b) Ezt hirdeti ez az isteni ige: „Közel volt már húsvét ünnepe. Jézus tudta, hogy eljött az óra, amikor a világból vissza kell térnie az Atyához. Ekkor adta övéinek, akiket szeretett és a világban hagyott, szeretetének legnagyobb jelét” (Jn 13,1).

2. A szeretetének haláláldozatot hozó túlradását.

a) Áldozatos volt egész élete.

b) Haláláldozatban csúcsonyosodott ki szeretete. „Hiszen tudjátok, hogy nem múlandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Bárány-nak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19/).

Bef.: Isten örök terve indította, isteni szeretete hozta a földre és irántunk való szeretete – szegezte a keresztre.

*

d) *alcsoport: Az önfeláldozás okának nyomozásával...*

1. beszéd: Emberré lett – az embertestvéért

Bev.: A Megváltó eljövételének hite egyetemes volt a zsidóknál, de sohasem hitte a zsinagóga azt az igazságot, amelyet így fejez ki az apostol: „Miután többféleképpen és különböző módon szolt haddan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szolt hozzánk” (Zsid. 1,1-2). – Hogyan jelent meg köztünk az isteni szó? (Ige)

1. Fogantatott.

a) Ennek előfutamosását jelzi: „Ellenségeskedést vetek közéd és az asszony közé, ivadékod és ivadéka közé: Az széttiporja fejedet, te pedig sarka után leselkedel” (1Móz. 3,15). „Ezért az Úr maga ad majd nektek jelt: Íme a szűz méhében fogan és fiút szül; neve Emmánuel lesz” (Iz. 7,14).

b) Ennek megvalósulását hirdeti az evangélista: „Hat hónap múlva elküldte Isten Gábor angyalt Galilea Názáret nevű városába egy szűzhöz. A szűz egy Dávid családjából való férfinak, Józsefnek volt jegyese és Máriának hívták” (Lk 1,26-28). – „Miközben ezen gondolkodott, álmában megjelent az Úr angyala és így szolt: „József, Dávid fia, ne félj attól, hogy feleségül vedd Máriát, hiszen a Szentlélektől van áldott állapotban. Fiút fog szülni, akit te Jézusnak nevezel, mert ő szabadítja meg népét bűneitől” (Mt 1,20-21).

2. Emberré lett.

Dogmatikailag ezt írja az apostol: „És az ige testté lett és köztünk lakott” (Jn 1,14).

a) Történelmileg így írja le az Írás: „Miközben ott tartózkodtak, elérkezett Mária szülésének napja. Megszülte elsőszülött fiát, pólyába takarta és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson” (Lk 2,6-7).

b) Egész földi élete pedig az akkor élők előtt lepergő valóság.

Bef.: És alanyilag – mireánk nézve – miért lett emberré? Azért, hogy ha „Illések” vagyunk a fáradtságban, legyünk erősek az élet Kenyerével. Olvasd csak: „... másodsor is eljövö az Úr angyala s megérinté (Illést) és mondá neki: Kelj fel, egyél, mert nagy út vár reád. Ő felkele, evék és ivék s ennek az ételnek az erejével negyven nap és negyven éjjel méne, egészen az Isten hegyéig, a Hórebíg” (3Kir. 19,7-8).

2. beszéd: Emberi természetet élt – emberekért

Bev.: Isten jelenlétét így írja le az Írás: „Mondá tehát Mózes: Odamegyek s megnézem ezt a különös látványt, miért nem ég el a csipkebokor. „Mikor az Úr látta, hogy odamegy megnézni, szólítá a csipkebokor közepéből s mondá: Mózes, Mózes!...” (2Móz. 3,3-4)... „...az Úr dicsősége leszálla a Sinai hegyére s miután azt hat napig borította a felhővel, a hetedik napon szólítá őt a felhő közepéből... Mózes beméne a felhő közepébe s felméne a hegyre s ott volt negyven nap és negyven éjen át” (2Móz. 24,16-17). De csak a külön hívott Mózes láthatta így. – A Megváltó emberalakot ölt, kérdés, hogyan közeledjék felé az ember, követve Őt földi útján?...

1. Betlehemtől – Golgotáig.

Ez a történelmi út.

a) Betlehemben születik. „Miközben ott tartózkodtak, elérkezett Mária szülésének napja. Megszülte elsőszülött fiát, pólýába takarta és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson” (Lk 2,6-7).

b) Kánaán földjén tevékenykedett. „... miként kente föl Isten a názáreti Jézust Szentlélekkel és csodaerővel; s ez ahol csak megfordult, jót tett...” (Ap.Csel. 10,38).

c) A Kálvárián kínhalált szenvedett. „Amint Jézus az ecetet megízlelte, így szól: „Beteljesedett!” Aztán lehajtotta fejét és kilehelte lelkét” (Jn 19,30).

2. Fogantatásától – mindhalálig.

Ez – életszolgálati út. A Mester életében ez az utóbbi a fontos. – Miért jött?

a) Hogy szolgálatával elégtételt adjon embertestvéreikért. „Pedig ő a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze; a mi békességünkért van rajta a fenyíték, s az ő kék foltjai által gyógyultunk meg... Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhok leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját” (Iz. 53,5 és 7).

b) Hogy szeretetszolgálatával hazasegítse embertestvéreit. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: De mindez az emberi természetén át valósuló szeretetéből fakadó.

3. beszéd: Emberi szenvedéseket szenvedett – emberekért

Bev.: Az ember lelkéből igen gyakran robban ki az ima: „Nem bűneink szerint bánt velünk, és nem gonoszságaink szerint fizetett meg nekünk” (Zsolt. 102,10). Utána így folytatja a törődött lélek: „Ne emlékezzél meg régi gonoszságainkról, siessen elénk irgalmasságod, mert felette nyomorultak lettünk” (Zsolt. 78,8). – De kinek áldozatos szeretete biztosítja ennek az imának erejét?

1. Onera portavit.

A Messiásról szól ez a szó. Jézus tehát a bűnbocsánat szerző.

a) Jövendőli a próféta. „Sokakat megigazultakká tesz, és gonoszságaitat ő hordozza” (Iz. 53,11).

b) Valósítja a Megváltó. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

2. Coelum acquale...

A Mester általános tanítása így szól:

e) alcsoport: Az ember iránti szeretet szemszögéből...

1. beszéd: Szerette az embert – emberi szívvel

(Az isteni Mester szeretete)

Bev.: János evangélista ezt írja a Beteszében történt csodáról: „Feküdt ott egy ember, aki már harmincnégy esztendeje volt beteg. Mikor ezt Jézus ott fekvő látta és megtudta, hogy már olyan hosszú ideje szenved, megkérdezte: „Meg akarsz gyógyulni?”... Jézus így szól: „Kelj föl, fogd ágymat és járj!” /Jn 5,5-6 és 8/. Ha egy tételbe akarnók foglalni a szent szöveget, akkor azt mondhatnók: íme a szerető Jézus felfigyelése és segítőkészsége – az emberek felé! Lát és figyel, szeret és odahajlik a szenvedő fölé... Nem fordul el a szenvedő embertől, hanem kitarja szerető Szívét, hogy segítséget nyújtson a reászorultnak. Életének példája mindnyájunknak megindító lendítés, de tanító szavának csengése mindenkinek irányító **életparancs**. – Kérdezzük csak, mit tanít erről a **szeretetről** a Mester?

1. Mindenkire kötelező életelvet kovácsolt belőle.

Egyetemes parancsa ez: „Ez az én parancsom: Szeressétek egymást!” (Jn 15,17). Azt ugyanis nem mondhatnók, hogy valaha is tétel lett volna – a szeretetlenség. De az tapasztalati tény, hogy az emberek életében **gyakori** a szeretetlenség. Már az első családban is élt Káin, aki megölte testvérét. – Sőt állandó kísérete az emberek történelmében az egymást gyűlölő szeretetlenség. Jól mondja **Kant**, a nagy bölcselő: valami **ősi rossz** él bennünk... A Mester tehát ez ellen emel szót és ennek letörésével követeli a szeretet egyetemességét.

a) Sorsukat pedig így határozza meg a **Mester**: „Adjatok és adnak majd nektek is: jó, tömött, meg-rázott és túlsorduló mértékkel mérnek öletekbe. Amilyen mértékkel mértek, olyannal fognak vissza-mérni nektek is” (Lk 6,38). Mintha azt mondaná: adjatok mindenkinek, hogy közös kincs legyen a föld értéke és terméke! – A szeretet-terület pedig így kapcsolódik szélesedve egyetemessé az Úr szerint: „Nektek, hallgatóimnak, azonban azt mondom: Szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót harago-saitokkal, áldjátok átkozóitokat és imádkozzatok rágalmazóitokért” (Lk 6,27-28). „Egy a ti mesteretek (atyátok), ti pedig mindnyájan testvérek vagytok” (Mt 23,8).

b) Amit aztán az Üdvözítő mond, annak belső értékét és mindenekfeletti nagyszerűségét örömmel és boldogan fogadja az emberi **értelem**, és szinte azt mondhatnók: ujjong az ember, ha az egekből is azt hallja, hogy a kölcsönös szeretet a földi kapcsolat. Ennek alapja pedig az, hogy az ember **személyes volta** miatt a szeretet szálaival kapcsolódik – a **másik személyhez**... Sőt: a véges személy és a végtelen Személy kapcsolata is a szeretet. Mégpedig úgy, hogy a kölcsönös szeretet a földi és örök egybeforradás alapja.

2. Azért van az, hogy a Mester a teljes élet kibontakozásának feltételét vonta le belőle.

A földi élet bontakozása nem egyszerű élettan, hanem olyan **lélektan**, amelyet az isteni természet kegyelme alakít, izzít és tevékenységre serkent. – Mivel pedig ennek a **szellemivé válásnak** gyökérze-te az **isteni Szeretet**, azért ennek érvényesülő valóságos alakja a földön és örök életben egyaránt: a szeretet.

a) **Törjön** ez elsősorban – **önmagunk** felé, **embertestvéreink** felé és az **Isten** felé! – Magunkat szellemiesítve másoknak adakozóivá váljék és Isten felé örök „tömjénfüstként” emelkedjék! Így olyan lesz az ember, aminőnek elgondolta az Isten.

b) De így azután az örök élet **teljes** kibontakozásának **birtokosa** is lesz az ember. – A Mester alap-tanítása: a szeretet. Ez alapja lesz annak az életnek, amely szellemi léssen a földön és alapja lesz annak, amely diadalmas léssen az égben! Olvasd csak, mit mond az Úr: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14,6). De olvasd azt is, kiknek ígéri az örök élet jutalmát: „Boldog, aki nem lát és mégis hisz” (Jn 20,29). És hozzát teszi: „Ezeket viszont azért írtam, hogy higgyétek: Jézus a Messiás, az Isten Fia, és hogy a hit által életetek legyen benne” (Jn 20,31).

Bef.: Látszólag messze kerülünk az isteni Szív magasztalásától... Pedig valóban ott maradtunk szent körzetében... Mégpedig úgy, hogy **láttuk** szerető Szívének segíteni kész kilobbanását s hallottuk földi és örök életünk boldogságának **alaptételét**. S amit Ő tett, azt tanította, amit Ő tanított, azt az ember kövesse!... És így mi léssen életjutalma? Boldog élet a földön, örök boldogság az égben.

2. beszéd: Szerette az embert – áldozatos emberi szívvel

Bev.: Az „ember-Krisztus” járt közöttünk, hogy testvérként tekinthessen reá az embertestvér. – De hogyan közeledett felém a Mester?

1. Ismerte – ki vagyok...

Olvasd csak ezt a szent szöveget: „Uram, te megvizsgáltál és ismersz engem, tudod, ha leülök és ha felkelek, messziről érted gondolataimat, szemmel tartod járásomat és nyugvásomat, előre meglátod minden utamat” (Zsolt. 138,1-4). Ez az ismeret – az alap, amelyen közeledhet felém.

a) Ismerte elesettségetem.

b) De ismerte a megsegítés lehetőségét is.

2. Ismerte – mi lehetek...

Ezt a szöveget is olvasd: „Mindegyikünk annyi kegyelmet kapott ajándékba, amennyit Krisztus adott” (Ef.4,7).

a) Tudta, hogy kegyelmével emelhet. „...magammal nem dicsekszem, hacsak gyöngeségeimmel nem... Oktalanná lettem, ti kényszerítettetek rá. Hiszen a ti dolgotok lett volna, hogy engem ajánlja-tok, mert semmivel sem maradok el a „fő-fő apostolok” mögött, bár semmi sem vagyok” (2Kor. 12,4

és 11). „De Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, s rám árasztott kegyelme meddő nem maradt” (1Kor. 15,10).

b) Tudta és akarta, hogy természetének közlésével Istenhez kapcsolódjék. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20). „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: És ezzel a nagy és igaz ismerettel befejeződött a Mester felénk fordulása?... Az ismeret – áldozatos cselekedetet hozott és Isten Bárányaként értünk keserves kínhalált szenvedett...

3. beszéd: Szerette az embert – halált vállaló szívvel

Bev.: Mi a legnagyobb szeretet? Olvasd csak ezt a szent szöveget: „Nagyobb szeretete senkinek nincs annál, aki életét adja barátaiért” /Jn 15,13/. – De a Mester valóban ezt cselekedte?... Igen! Igen!

1. Azért biztatott így az apostol:

„...hogymint istenszolgálatra neveljék a szenteket és fölépítsék Krisztus testét, amíg mindnyájan el nem jutunk a hitnek és Isten Fia megismerésének egységére és meglett emberré leszünk, Krisztus teljességének mértékében... Inkább igazságban fogunk élni és szeretetben teljesen egybe fogunk nőni a fővel: Krisztussal” (Ef. 4,12-13 és 15).

a) Maga a Mester pedig ezt mondotta: „Sajnálom a népet. Már harmadnapja kitartanak velem és nincs mit enniük” (Mk 8,2).

b) Tanítványait is ezzel a szerető hanggal vonzotta: „Értük könyörgök. Nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál. Tied ők... Én már nem vagyok e világban, de ők a világban vannak. Én hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket nevedben, amelyet nekem adtál, hogy egyik legyenek, mint mi” (Jn 17,9 és 11).

2. Azért mondotta a Mester: egyetemlegesen: „Ez az én parancsom: Szeressétek egymást!” (Jn 15,17). De a továbbiakban is állandóan a szerető jóságot ajánlotta.

a) Olvasd csak az irgalmas samaritánus történetét. Mi ennek a végső következtetése? „Mit gondolsz, e három közül melyik a felebarátja annak, aki a rablók kezére került?” „Aki irgalmasságot cselekedett vele”. Jézus így szólt hozzá: „Menj és tégy hasonlóképpen” (Lk 10,36-37). Ezzel a jótékony szeretetet ajánlotta.

b) De olvasd csak az utolsó ítélet szavát: mi a jutalom alapja? „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot. Éheztem ugyanis és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, vándor voltam és befogadtatok...” (Mt 25,34-35).

Bef.: És ennek eredménye? „Ujjongjanak majd a jámborok dicsőségben, örvendeznek nyugvóhelyükön. Szájukban Isten magasztalása leszen, kétélű kard a kezükben” (Zsolt. 149,5-6).

*

f) alcsoport: Az Atya iránti hála szemszögéből...

1. beszéd: Köszönöm, hogy nekem adtad

Bev.: Atyától jöttünk és Atyánkhoz sietünk... De kit adott Megváltó vezetőül az égi Atya?

1. Akit nem is kérhettünk volna – túlméretezett lélekkel.

Vajon kérhettük volna-e ezt: „És az Ige testté lett és közöttünk lakott” (Jn 1,14)?

a) A mi erőnkben csak a törődöttségi tudat robbanhatott elő; nem is merészelhettük volna ezt kérni.

b) De a szerető Atya lelkéből az a szeretet robbant elő, amelyet így jelez az Írás: „Úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vessen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). – Előképpen és valóságban ilyen szeretetben sugárik felénk: – Illéssel ez történt: „Ő felkele, evék és ivék s ennek az ételnek az erejével negyven nap és negyven éjjel méne, egészen az Isten hegyéig, a Hóreb-ig” (3Kir. 19,8); velünk pedig ez történik: „Itt a mennyből alászállott kenyér, ez nem olyan, mint a (manna), melyet atyáitok ettek és mégis meghaltak. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké él” (Jn 6,58).

2. De Akit meg sem köszönhetünk – túlméretezett szeretettel.

De hogyan közelíthetem meg?

a) Veszem az isteni természet kegyét. „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt

szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

b) És élem az isteni élet hódolatos – Isten tiszteletét. Így: életem az Úr felé szálló hálaének.

Bef.: Nem köszönhetjük eléggé ezt az égi kegyességet, de járhatunk erejének áldásával „Isten hegyéig, a Hóreb-ig...” (3Kir. 19,8).

2. beszéd: Könyörgök, hogy nálam lakozzék

Bev.: De ha hozzánk szállt az égi Mester, ha velünk marad mindörökké, akkor maradhat-e nálam is mindörökké?

1. Igen, ha lelkem akarja.

a) Az ilyen léleknek ez az imája: „Olyan vagyok, mint tömlő a füstben, de nem feledkezem meg törvényeidről” (Zsolt. 118,83). És ilyen léleknek ez a vágya: „Szeretnék megszabadulni, hogy Krisztussal legyek” (Fil. 1,23).

b) Veszem a Szent Kenyér csodájában. „Ez az én testem, melyet értetek adok” (Lk 22,19).

2. És hordozom – örök értékemként.

a) A földön így: „Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok? Nem tudjátok, hogy nem vagytok a magatokéi?” (1Kor. 6,19).

b) Az égben így: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig én bennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Ó Maga tehát velem akar lenni mindörökké (Jn 14,20)! Csak én is akarjam!!

3. beszéd: Alázkodom, hogy én mindig Nála lehessenek

Bev.: Hozzá tör a lelkem; úgy, mint a szarvas az élő vizek forrásához: „Amint kívánczik a szarvas a forrás vizéhez, úgy kívánczik lelkem tehozád, Istenem!” (Zsolt. 41,2). – De csak ilyen lehet az én „együttlétem”?

1. A földi életben – Kenyerem.

„Bizony mondom nektek: nem Mózes adott kenyeret az égből, hanem Atyám adja az igazi menyeyei kenyeret” (Jn 6,32).

2. Égi adományként földi természetem – isteni természeté léssen.

„Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

3. Örök életben valóságos lélek-lakóm.

„Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig én bennem, és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Tehát nemcsak Nála és Belőle élek, hanem Ő él bennem!

*

g) *alcsoport: A tanúságok ismeretének gondolataiból*

1. beszéd: Az igazi tanú

Bev.: Jézus halálának kik a tanúi?

1. Aki látott.

„Aki ezt látta, tanúskodik róla és tanúsága igaz” (Jn 19,35).

2. Aki látottat tanít.

„Mindez ugyanis azért történt, hogy beteljesedjék az Írás: „Csontot ne törjetez benne” (Jn 19,36).

3. Aki a látottak igazáért halált halt.

Minden apostol.

Bef.: Jézus halála – az emberi tapasztalaton alapuló ítélet igazsága.

3. beszéd: Miről szólnak az Írások?

Bev.: De a Mester egész életének történetét előrevetítik az Írások. Valójában miről szól az ószö-

vetségi Írások belső tartalma?

1. A Mester életének – előrejelzéséről.

- a) Isteni ígéretről.
- b) Ennek a hitnek ébrentartásáról.
- c) A messiási életkörülmények közléséről.
- d) És a Messiás megváltó haláláról.

2. A Mester életében való teljesüléséről.

„Mindez ugyanis azért történt, hogy beteljesedjék az Írás: „Csontot ne törjeteK benne”. És más helyen: „Föltekintenek arra, akit keresztül szúrtak” (Jn 19,36 37). – Az első rész előrejelzés, az Újszövetség – a beteljesedés. Mit hirdet?

- a) Az Isten Küldötte megérkezett. „És az Ige testté lett és közöttünk lakott” (Jn 1,14).
- b) Az Úr Küldötte csodás munkával tevékenykedett. „Menjetek, jelentsétek Jánosnak, amit láttatok és hallottatok: Vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak föl-támadnak, a szegények pedig hallgatják az evangélium hirdetését” (Lk 7,22).
- c) Az Úr Követe áldozatos Báránnyá lett. „Amint Jézus az ecetet megízlelte, így szólt: „Beteljesedett!” Aztán lehajtotta fejét és kilehelte lelkét” (Jn 19,30).

Bef.: A Megváltó Krisztus élete: az Írások égi igéje.

3. beszéd: **Miért történt és íródott mindez?**

Bev.: Az Írás lényege az emléKben tartás. De az emléKben tartandó lényeg: a megváltás megvalósulása. – Mit ír meg tehát az Írás?

1. Az emberi nem megváltásának történetét.

Ez a tárgyi rész.

a) Lukács így kezdi: „Már sokan vállalkoztak arra, hogy rendszeresen elbeszéljék a köztünk végbement eseményeket úgy, amint ránkhagyták azok, akik kezdettől fogva szemtanúi és hirdetői voltak az ígének” (Lk 1,1).

b) János így végzi: „Ez az a tanítvány, aki tanúságot tesz minderről és ezeket írta. Tudjuk, hogy igaz az ő tanúsága. Jézus még sok más is cselekedett. Ha egyenként mind megírnák, azt hiszem, hogy az egész világ sem tudná befogadni a könyveket, amelyeket írni kellene” (Jn 21,24-25).

2. Hogy tudjam és értékeljem ennek nagy kegyelmét.

Ez az alanyi rész embernek szól.

a) Szt. Pál így hívja fel erre a figyelmet: „Miután többféleképpen és különböző módon szólt haddan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2).

b) Az igazi ember pedig így értékeli ennek nagyságát: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

Bef.: Facta facta sunt et scripta manenda sunt”.

*

h) alcsoport: Az isteni Szeretnek egyéni életünkben jelentkező kinyilatkoztatása

1. beszéd: Alacoque Szt. argit lelkén kopogtató Mester

Bev.: Az isteni Szeretet tüzessé izzította a szűz szívét... Ezért rezonátorrá tette a szentet áramlásának felfogására. – De hogyan történt ez?

1. Titokzatos jelenésben szólt az Úr.

- a) Megjelent a Mester.
- b) Szólt a Mester.

2. Hivatalos döntéssel elfogadta az Egyház.

- a) A ténykérdésben – ítéletet hozott.
- b) Az isteni kérés teljesítésére – utasítást adott.

Bef.: Így a magán kinyilatkoztatás – egyházi pecsétet nyert.

2. beszéd: A hozzám eljutó isteni Szeretet-hang

Bev.: Magam magamnak legnagyobb értéke vagyok... Eljutott-e hozzám is az isteni Szeretet hangja?

1. Már gyermekéveimben állandóan hallottam szavát.

- a) Szüleim ajkán át...
- b) Lelkiismeretem szaván át...

2. Egész életemen át mindig hallok isteni hangját.

- a) A felelősség hangjában.
- b) A hívogató dalában.
- c) A megszentelődés kegyelmében.

Bef.: Vizsgáld csak: hányszor hallottad az isteni hangot?...

3. beszéd: A hozzám eljutott isteni Szeretet tényei

Bev.: De szó maradt-e az égi szeretet? Tettek követték szavát. Milyenek?

1. Szentségeivel Magához fűzött.

a) Alapítja: az újjászületés szentségét. „...kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19).

b) Alapítja: az örök táplálék Eledelét. „Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, bennem marad és én őbenne” (6,55-56).

2. Isteni természetének áramlásával – Magához hasonított.

a) Isten fiaivá fogadott. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

b) Valóságos örökösivé alakít. „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösői is: örökösői Istennek, Krisztusnak pedig társörökösői” (Róm. 8,16-17).

Bef.: Föld emberének születtem és Isten fia lettem.

4. beszéd: Bennem is isteni életet éltet az isteni Szeretet...

Bev.: Mivé lettem tehát?

1. Az isteni Szeretet birtokosává és szolgájává.

- a) Hordozom az Urat.
- b) Szórom az Úr szeretetét.

2. Az isteni Szeretet végnélküli hordozójává és boldogává.

a) Istenivé lett az életem. „Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok és Isten Lelke lakik bennetek?” (1 Kor.3,16).

b) Istennel való életté lett életem. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig én bennem és én tibenetek” (Jn 14,20).

Bef.: Ez az égi Szeretet diadala – a föld emberének életében.

* *

Beszédláncok

I. beszédlánc címe: Az ütemesen verő és elcsendesülő Szív

Az alap gondolat itt az volna: milyen érzületet táplált a Mesterben az élő Szív?

1. beszéd: Embertestvéreivel együttérző Szív

Bev.: A Mester emberi természete egészen testvérré tesz bennünket. Milyenek tudjuk tehát az Úr Jézus áldott Szent Szívét?

1. Törtetésünkkel egybecsengő.

- a) Bizalommal fordul Hozzá a lelkünk. „Hallgass meg, Uram, hisz irgalmad kegyes, tekints reám

nagy könyörületedben” (Zsolt. 68,17). Még akkor is, ha áll reánk ez az írási szöveg: „Szabadíts meg engem, Isten, mert a vizek immár a lelkemig hatolnak. Mélységes iszapba süllyedtem, megállni nem tudok; a tenger mélységébe estem, s a vihar elmerít engem” (Zsolt. 68,2-3).

b) Megemeli gyarlóságunkat az isteni Szeretet. „Mégis könyörölsz mindenem, mert módodban áll minden, s elnézed az emberek bűneit a bűnbánatért; mert szeretted mindazt, ami van; mit sem utálsz abból, amit alkottál; mert ha gyűlöltél volna bármit is, meg sem teremtetted, meg sem alkottad volna” (Bölcs. 11,24-25)... „Kímélsz mindent, mivel a tiéd, Uram, s az élőben leled örömedet!” (Bölcs. 11,27).

c) Mert életterveinkkel egybehangolódo. Teremtésünk célja: az örök élet. A földön járó Mester hivatása és szerető hozzánk alázkodása – az örök élet biztosítása.

2. Küzdelmeinkben segítséget nyújtó.

Mi magunk sok jót ígérünk, de az Ő szeretete a megvalósítást adó.

a) Ígéretünk így szól: „Szaggassátok meg szíveteket, nem pedig ruhátokat, és térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mert jóságos ő és irgalmas, türelmes és nagyirgalmú, és szánakozik bajotok felett” (Jóel 2,13).

b) Sőt papjaink is ezért imádkoznak mondván: „Könyörülj, Uram, könyörülj népeden; ne engedd, hogy gyalázzák örökrészedet, és uralkodjanak rajta a nemzetek!” (Jóel 2,17).

c) És végül minden segítséget és áldást ígér az Isten. „És felelt az Úr és így szólt népéhez: íme én küldök nektek gabonát, bort és olajat, úgy, hogy jóllakhattok velük, és nem teszek ki többé titeket a nemzetek gyalázkodásának” (Jóel 2,19).

Bef.: De hol itt az Úr Jézus Szent Szíve? Ne feledd: emberré lett az Isten és így istenivé tesz – az Istenember.

2. beszéd: Az örök üdvösségünkért áldozatot hozó Szív

Bev.: A Mester életének egész hivatása: dicsőíteni az Atyát – az üdvözített emberek isteniesítése útján. – Hogyan és milyen áldozattal végzi ezt a Mester?

1. Ima áldozattal.

Az életének egész sodra: földet tapos, de egekben jár...

a) Az Úrnak útja – az égbe szállás... „Hajnal felé, amikor még sötét volt, fölkel, kiment egy magányos helyre, hogy ott imádkozzék...” (Mk 1,35). „Miután elmondták a hálaadó zsoltárt, kimentek az Olajfák hegyére” (Mk 14,26). „Miután hazaküldte őket, fölment egy hegyre, hogy egyedül imádkozzék. Késő estig maradt ott egymagában” (Mt 14,23). – „Jézus akkor hangosan fölkiáltott: „Atyám, kezdedbe ajánlom lelkemet” (Lk 23,46).

b) Elmélgések útján – az éggel való találkozás.

2. Életáldozattal.

A földi hivatottság – megváltói. És ennek teljes valósítása? Ez életáldozat. – Mit jelent? Egy életmozzanat is megváltói áldozat lenne. De a szeretet teljességének mutatása – az életáldozat fensége. **Ilyen** a mi Megváltónk! Bef.: És ezt a szeretetet ma is felénk árasztja!

3. beszéd: Mindenkinek bocsánatot adó Szív

Bev.: De kié az égi Mester Szent Szívének a szeretete?

1. Mindenké, aki Felé siet.

a) Az Ő szava így szól: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok s meg vagytok terhelve: én felüdítlek titeket” (Mt 11,28).

b) Az Ő cselekedete ilyen: „Hozzá fordult: Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz uralmadal.” Erre ő így felelt: „Bizony mondom neked: ma velem leszel a paradicsomban” (Lk 23,42-43). Továbbá: Lévi, Zakeus, Mária Magdolna...

2. És mindenké, akiket Magához indít.

Ő veszi és Magához vonzza az embereket.

a) Munkára hív minden „útszélén álldogálót”: „Mikor három óra tájban kiment, látta, hogy mások is tétlenül ácsorognak a piacon. Így szólt hozzájuk: Menjete ti is szőlőmbe, és majd megadom, ami jár nektek” (Mt 20,3-4).

b) Egyforma jutalommal jutalmaz minden készségesen munkába állót. „Barátom, felelte egyikük-

nek, nem vagyok veled igazságtalan. Nem egy dénárban egyeztél meg velem?... Így lesznek az utolsókból elsők s az elsőkből utolsók. (Sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak)” (Mt 20,13 és 16). – Ezt mutatja a szerető Jóság. – Ennek eredménye a lélekáldás. „Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem: hadd lakjam az Úr házában életemnek minden napján, hadd lássam az Úr pompáját, hadd látogassam templomát” (Zsolt. 26,4).

Bef.: Kié tehát a Mester? Minden emberé, aki Isten fiává akar emeltetni.

4. beszéd: Az utolsó csepp vérének is kínáló Szív

Bev.: A keresztutat előző és az elfogatást követő idő – a vérhullások ideje. Ostorozás, töviskoronázás, az áldozatos Mester vérhullásának állomása. Az Úr előre is jelzi: „Most fölme gyünk Jeruzsálembe. Ott a főpapok és az írástudók kezébe adják az Emberfiát. Azok halálra ítélik és kiszolgáltatják a pogányoknak, hogy kigúnyolják, megostorozzák és megfeszítsék őt” (Mt 20,18-19).

1. A halál perce után kínálta utolsó cseppjét.

És minek bére a vér csordítása? Felénk fordítja a szerető Atya arcát.

2. És kegyelemmel telíti a küszködő lelkét.

„Szolgáljatok az Úrnak rettegve, ujjongjatok előtte remegve. Tanuljatok fegyelmet, hogy fel ne gerjedjen az Úr haragja, s az igaz útról el ne vesszetek” (2Zsolt. 11-12). „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

Bef.: Kire áll tehát?...

*

II. beszédlánc címe: Az elcsendesedő Szív körül szorgoskodók

Itt arról lenne szó, kik veszik körül a megváltás szent műve idején az Úr Jézust és milyen szeretettel gondozzák az édes Jézust. – De ezt azért fejtegetjük, hogy saját életünk feladatait is kipontozzuk.

1. beszéd: A régi törvények emberei

Bev.: A Mester áldott követői a régi elhivatott zsidó nép nemes tagjaiból övezték a Mestert. Amit tehát Vele tettek, az a régi törvény előírása. – Mit tettek tehát?

1. Mirrhát és balsamot hoznak.

a) A „jó asszonyok”. „Nagy tömeg követte, köztük asszonyok is, akik siránkoztak és jajgattak miatt” (Lk 23,27). „Jézus keresztje mellett ott állt anyja, anyjának nővére Mária, aki Kleofás felesége volt, és Mária Magdolna” (Jn 19,25).

b) És a nemes lelkű férfiak. Arimateai József... „Volt egy József nevű tanácsos, derék és igaz ember, aki Arimateából, Judea egy városából származott, és maga is várta Isten országát. Ez nem értett egyet határozatukkal és eljárásukkal. Bement Pilátushoz és elkérte Jézus testét. Aztán levette, lepelbe takarta és egy sziklasírba helyezte, amelybe még senkit sem temettek” (Lk 23,50- 53; és Jn 19,38-39).

2. Fehér kendőbe takarva – sírba teszik.

a) A temetés szertartását végzik. „Fogták Jézus testét és a fűszerekkel együtt gyolcsba göngyölték. Így szokás temetni a zsidóknál” (Jn 19,40).

b) A feltámadás jelképeként fehér lepellel fedve – új sírba fektetik. „Azon a helyen, ahol keresztrefeszítették, volt egy kert, a kertben pedig egy új sírbolt, melybe még senkit sem temettek. Mivel a sír közel volt, a zsidók készületi napja miatt oda helyezték Jézust” (Jn 19,41-42).

Bef.: Kérdezzük csak: hogyan teszünk mi?!

2. beszéd: A biztos halál szolgálói

Bev.: Most azt kérdezzük: az „élet Urának” földi halálát milyen természetes hatások okozták?

1. Megfeszítették.

a) Előzménye – a gyötrelmes ostorozás, amely maga is halált okozhat. „Pilátus a nép kedvére akart tenni, ezért szabadon bocsátotta Barabást, Jézust pedig megostoroztatta és átadta nekik, hogy keresztrefeszítsék” (Mk 15,15).

b) A befejezés – a megfeszítettetés, amely a halálos ítélet végrehajtása. „Eljutottak arra a helyre, melynek Golgota, vagyis Koponyahely a neve... Aztán keresztre feszítették...” (Mt 27,33 és 35).

2. Szívét átdöfték.

a) A biztos halál jele – a vér és víz csordulása. „...egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, melyből azonnal vér és víz folyt ki” (Jn 19,34).

b) De a „halott Mester” halálának diadaléneke így énekelhető: „Én magam legeltetem juhaimat, és pihentetem meg őket, úgymond az Úr Isten! Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszavezetem, a sebesültet bekötözgetem, a gyengét megerősítem, a hízottat és erőt megoltalmazom, és igazságosan legeltetem őket” (Ez.34,15-16).

Bef.: És a „halódó Mestert” még a kereszten is (jobb lator) ez a gondolat izzítja: „Mert így szól az Úr Isten: íme én magam keresem fel juhaimat és viselem gondjukat. Amint a pásztor gondját viseli nyájának azon a napon, amelyen elszéledt juhai között van, úgy viselem majd én is gondját juhaimnak és kiszabadítom őket minden helyről, amerre elszéledtek a felhő és a sötétség napján” (Ez. 34,11-12).

3. beszéd: A temetés előkészítői

Bev.: Akik kísérték és Keresztje mellett állottak, azok a „hűséges” „temetést előkészítők”. Az Írás így rögzíti le őket: „Volt egy József nevű tanácsos... Bement Pilátushoz és elkérte Jézus testét. Aztán levette, lepelbe takarta és egy sziklásírba helyezte, amelybe még senkit sem temettek” (Lk 23,50 és 52-53). – Majd így tágítja a kört: „Vele mentek a Galileából jött asszonyok is, hogy lássák a sírt, s hogy hogyan temetik el a testét. Hazatértükben illatszereket és illatos olajat vásároltak” (Lk 23,55-56). – Kik tehát az előkészítők?

1. Az Édesanya és a „szeretet körzet” tagjai.

a) Az Írás így írja le: „Odajött Nikodémus is, aki annakidején éjszaka ment (Jézushoz), és hozott mintegy száz font mirrha- és áloékeveréket. Fogták Jézus testét és a fűszerekkel együtt gyolesba göngyölték. Így szokás temetni a zsidóknál” (Jn 19,39-41).

b) Michelangelo „Pieta”-ja így vési márványba.

2. A szerető tanítvány és hűséges tartozékai.

a) „Aki ezt látta, tanúskodik és tanúsága igaz. Ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek” (Jn 19,35).

b) Arimateai József és Nikodémus (a fenti szövegek írják...).

Bef.: Nem látod ember, hogy mindez a mi **feltámadásunk** előkészítése?!

4. beszéd: A zsidó törvény temetési szertartásának végrehajtói

Bev.: A zsidó törvény előírja a temetési szertartást. Mi a lényege?

1. Fehér lepel takarja az illatos fűszerrel átömlesztett testet.

a) Isten teremtménye és a feltámadás jövő birtokosa a test. Ezért szent, és „fehér lepel” köntösével temetendő.

b) Jézus szent teste pedig az Istenember emberi természetének szent eszköze.

2. Az anyaföld fogadja be az Istenhez tért ember porrá váló testét.

a) Földbe tér vissza az ember teste, hogy „édesanyja” ölén várja a föltámadás dicsőségét. „...por vagy és vissza kell térned a porba” (1Móz. 3,19). „Amint ugyanis Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy Krisztusban mindnyájan életre kelnek” (1Kor. 15,22).

b) Odaszáll az Úr szent teste is, hogy onnét emeltesék ki örök dicsőségbe.

Bef.: Az egész szertartás alapja ez a két idézet: „Mielőtt hegyek lettek, föld és világ születtek, öröktől fogva és mindörökké vagy te, Isten!” (Zsolt. 89,2). A második pedig így szól: „Mert te meghallgatod imádságomat, eléd járulnak mind az emberek” (Zsolt. 64,3).

*

III. beszédlánc címe: És mi hogyan szorgoskodunk?

Most azt kellene fejtegetni, hogy a mi lelkünk hogyan szorgoskodik az Úr Jézus körül?

1. beszéd: Vele szenvedünk-e?

Bev.: A szeretetről azt mondja Szt. Pál: „A szeretet türelmes, a szeretet jóságos” (1Kor. 3,14). – Mi mutathatja a mi szeretetünket?

1. Az együttérzés melegsége.

Szívünk együtt doboghat a szenvedő Szívvel.

2. **Az áldozatos életszolgálat szentsége.** Bűneinkért szenvedett a Szent Szív, bűneim miatt ne szenvedett legyen a Szent Szív?! Vita sancta et pura.

Bef.: Ismételve vessük jól szívünkbe: vita sancta et pura!

2. beszéd: Vagy értünk szenvedtetjük-e?

Bev.: Minden ember Megváltója a Mester... De nem az enyéim nehezítik-e Keresztjét?

1. Múltam sötét képe tódul elém.

Quid fecisti, homo?

2. **Mesterem szenvedő arca rajzolódik elém** (Emerich Katalin!). Ideo passus est Dominus!

Bef.: Bátorsággal nekikezdek énekelni múltam miatt: „Uram, te vagy a mi menedékünk nemzedékről nemzedékre. Mielőtt hegyek lettek, föld és világ születtek, öröktől fogva és mindörökké vagy te, Isten!” (Zsolt. 89,1-2). De jövő életem éneke lészen: „Szálljon illatáldozatként színed elé imádságom, és kezem felemelése legyen olyan, mint az esti áldozat” (Zsolt. 140,2).

3. beszéd: Enyhítsük fájdalmát!

Bev.: Mivel enyhíthető az Úr szenvedése? Persze ez erkölcsi kérdés és reám vonatkozó parancs.

1. A bűnök elleni küzdelemmel.

Így társa vagyok a Mesternek.

2. Az isteni élet szorgalmazásával.

Így fiai vagyunk az Üdvözítőnek.

Bef.: Olvassuk az Úr szavát: „Mondá aztán az Úr Mózesnek: Jer fel hozzám a hegyre s maradj ott s én átadom neked a kőtáblákat, a törvényt és a parancsolatokat, amelyeket oktatásukra írtam” (2Móz. 24,12). Valóítsuk meg, és enyhül az Úr fájdalma.

4. beszéd: Hogy isteninek mutatjuk magunkat

Bev.: Az Úr tervei szerint életképmásai vagyunk. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert: a maga képére, az Isten képére teremtette” (1Móz. 1,27). Sőt azt is olvassuk: „Az eljövendő világot, amelyről beszélünk, nem angyalok alá rendelte Isten... Angyalaid alá csak kevéssel aláztad, dicsőséggel, nagysággal koronáztad, (földre) rendelted kezéd minden művének” (Zsid. 2,5 és 7). – Mivel állhatunk tehát az Úr szenvedésének enyhítésére?

1. A jóakarató étellel.

Ez még emberi. „Az ifjú erre kijelentette: „Ezt mind megtartottam (fiatalkorom óta). Mit kell még tennem?” (Mt 19,20).

2. Megszentelő kegyelmi étellel.

Ez már isteni. „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

Bef.: Így lesz életünk tartalma: „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4). – Ez pedig Jézus életöröme.

*

IV. beszédlánc címe: És minket hogyan fűz Hozzá a szeretet?

Itt azt kellene vizsgálni, hogy a mi kis közösségünk, családjunk és lelkünk hogyan fűződik a Szent Szív isteni szeretetéhez? Valóságos élettényeket kellene keresni és azokat kellene részletezni.

1. beszéd: Hallgatjuk – örökké élő szavát

Bev.: Mi a mi otthoni életünk első mozzanata, amely Krisztus szeretetére válaszként jelentkezik?... A meginduló mozzanat: örömmel hallgatjuk égi szavát. – Hogyan?

1. Hallgatjuk otthon az Isten szavát.

- a) Anyánk tanítása...
- b) Mieink oktató példája...

2. Hallgatjuk templomunkban az Úr szavát.

- a) Ott szól az Úr.
- b) Hogy életelvet nyerjen az ember. Ezért halljuk: „Lábamnak szövétnek a te igéd, s ösvényeimnek fényesség” (Zsolt. 118,105).

Bef.: És ezek az igék milyen jellegűek? Értéküket így kell mérlegelni: „Ég és föld elmúlik, de az én igéim el nem múlnak” (Mk 13,31).

2. beszéd: Járjuk tanított ösvényét

Bev.: A mi kis falunk ősi szokások követője. Ösvényt tapostak apáink, és nyomukban járnak unokáik... De miben áll ez?

1. Hűséges követői a katolikus Egyháznak.

2. Alázatos alakítói Isten adta lelküknek.

Bef.: A „tradíció” ős erőforrás. Boldog, aki ragaszkodik hozzá.

3. beszéd: Tökéletesítjük lelkünk képét

Bev.: Milyen végül is a mi életünk útja?... Égbetörően emelkedő. – De hogyan megy ez végbe?

1. Jobbá és jobbá akarunk lenni földi vonalon.

- a) Munkánkban.
- b) Lelki életünk kultúrájában.

2. És tökéletesebbek akarunk lenni – a szellem szárnyalásában.

- a) Emelkedni – az anyag fölé.
- b) Felröppenni – az egek felé.

Bef.: „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

4. beszéd: Istenivé alakítjuk lelkünk szentélyét

Bev.: De csak földi lény-e az ember? Ne felejtsd az Írás szavát: „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

1. Erre a célra tör az ember.

a) Fő célunkat így jelzi az úr: „Mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri is, lelke azonban kárt szenved? Mit is adhatna az ember cserébe lelkéért?” (Mt 16,26).

b) Vágyainkat így fejezi ki az ifjú: „Mester, mi jót kell tennem, hogy eljussak az örök életre?” (Mt 19,16).

2. Erre az életsíkra segít az Isten.

a) Ez az Isten segítsége: „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

b) Ez a dolgozó ember életeredménye: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

Bef.: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25.34). – Ez az életcél diadala.

* * *

B/ rész – c/ csoportja: a Szentleckéhez írt beszédek

A Szentlecké szövege így szól: „Nekem az összes szentek közt a legkisebbnek, jutott a kegyelem,

hogy hirdessem Krisztus fölfoghatatlan gazdagságát a pogányok közt, és fölvilágosítsak mindenkit, miben áll ez a titok, amely kezdettől fogva el volt rejtve a mindent teremtő Istenben. Így legyen nyilvánvaló most az Egyház által Isten sokszoros bölcsessége a mennyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt. Ez volt az ő örök szándéka, amelyet Urunkban, Krisztus Jézusban valósított meg. Benne, a belé vetett hit által járulhatunk bátran és teljes bizalommal Isten elé. Kérlek tehát, ne csüggedjetek értetek viselt szenvedéseim miatt. Ez csak dicsőségtekre szolgál. Ezért térdet hajtok (Urunk Jézus Krisztus) Atyja előtt, akitől minden közösség származik mennyben és földön. Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy Lelke által megerősödjetek belső emberré, hogy a hittel Krisztus lakjék szívetekben, s ti gyökeret verjetek és alapot vessetek a szeretetben. Akkor majd föl tudjátok fogni az összes szentekkel együtt, mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység, megismeritek Krisztusnak minden ismeretet fölülmúló szeretetét és beteltek Isten egész teljességével” (Ef. 3,8-19).

Ennek rövid tartalma: nekem adatott annak a szent valóságnak meghirdetése, hogy Jézus Krisztus hordozza az Atya adományán keresztül a legnagyobb értéket, a szeretetet, amely a mi lelkünknek is tökéletes átalakítója. Ez a kegyelem pedig az üdvösség egyetemességének meghirdetése.

Különálló beszédek

1. beszéd: „Én, a méltatlan...”

Bev.: Hogyan kell megítélni önmagunkat, ha az Isten gondolatainak hirdetőivé emeljük lelkünket?... Lehet ez a hivatás – papi, szülői és nevelői. – Mi segít tehát, hogy igaz hirdetők legyünk?

1. Az örök élet szolgájának „önkritikája”.

a) Hogyan ítélem meg az élet tartalmát? Törekedjem erre az értékelésre: „Mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri is, lelke azonban kárt szenved? Mit is adhatna az ember cserébe lelkéért?” (Mt 16,26).

b) Hogyan értékelem az örök élet értékeit? Érzem el az evangéliumi ifjú kérdésének igényét: „Mester, mi jót kell tennem, hogy eljussak az örök életre?” (Mt 19,16). Mindez aztán arra segít, hogy ismerve magadat, könnyebben nevelhetsz másokat.

2. Az örök élet hirdetőjének egyéni, isteni élete.

Ez a fontosabb rész. – Kinek lelke lehet életet sugárzó?

a) Akinek ajkán kevés a fontoskodó szó.

b) De életéből sugárzik az isteni tett. – Ez az érték, ha elmondhatnók: Exempla trahunt! Sőt ez is igaz: „Jézus megismételte: „Valaki megérintett, mert éreztem, hogy erő áradt ki belőlem” (Lk 8,46).

Bef.: Így lehetek legkisebb az önálázat hangján, de leszek életfejlesztő – a valóságok létráján.

2. beszéd: Én, a népek apostola

Bev.: Az isteni hívás „népek apostolává” tette Paulust. Az égi Mester tette. – Mit jelent ez az égi elhivatottság?

1. Övé – a nagy elhivatott küldetés.

Ez pedig így fogalmazható: népek térítője leszesz! Mégpedig:

a) Előreválasztva zsidók és pogányok térítésére. „Az Úr azonban így szólt hozzá: „Menj csak, mert őt választottam eszközül, hogy nevemet hirdesse a pogányok, királyok és Izrael fiai előtt” (Ap.Csel. 9,15).

b) Csodásan hivatva. A damaszkuszi út csodájával megtérítve. „Erre megkérdezte: „Ki vagy te, Uram? „Én vagyok Jézus, felelte, akit te üldözöl. Nehéz neked az ösztöke ellen rugaszkodnod” (Ap.Csel. 9,5).

2. Enyém – a kis küldetés.

Bízzál ember! Tégedet is hivatással küld az Úr!

a) Ha papi hivatás az enyém, akkor enyém kis falusi népem.

b) Ha **világi** a hivatásom, akkor enyém a drága családom és minden munkatársam.

c) Végül pedig, mint minden embernek, hivatása az ég Urának dicsőítése. „...magasztaljuk dicsőségét mi, akik már azelőtt is reméltünk Krisztusban” (Ef. 1,12).

Bef.: Végül is: én is a „népek apostola” lehetek – a szeretet szolgálatával.

– *A Szentlecke egész tartalmának értelmezése*

1. beszéd: Investigabiles divitiae Christi

Bev.: Milyen életkincseket hoz számunkra az égi Üdvözítő? Ez a mai kérdésünk. De könnyedén felelhetünk mondván: üdvösségünket. – Ha azután elmerülnék ennek a feleletnek értelmezésében, akkor azt kellene kutatnunk: milyen **életterületen** jelentkezik az isteni Szív szeretetének hatása?

1. Végtelen a körzete. Ez volna az első felelet. Olvasd csak: „...ez csodatevő hatalmat, amaz meg prófétálást, egyik a szellemek elbírálását, mások többféle nyelvet, a harmadik viszont a nyelvek megfejtését... Az Egyházban pedig Isten némelyeket apostolokká, másokat prófétákká, ismét másokat tanítókká tett. Adott továbbá csodatevő hatalmat, gyógyító erőt, segítőkészséget, kormányzóképeséget, különféle nyelvadományt (és beszédek magyarázatát).” (1Kor. 12,10 és 28). Lám! Rövid tartalma ennek: végnélküli területen érvényesül és jelentkezik az Isten szeretete adta kegyelmi erő. Sőt azt is mondhatnók: elsősorban reádöbbenünk az isteni adományok földi értékeire. Mert a földön élő ember a földi élet értékeit keresi. Azért az Úr **itt** segít.

a) Földi életünket **égi kegyekkel** gazdagítja. Az apostol felsorolta kegyek a földi életet szolgálják és a föld emberének istenivé alakulását szorgalmazzák.

b) De ezután az **örök életünknek alapjait** is biztosítja számunkra. Azért mondja az Írás: „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5). Földön nemesít tehát elsősorban az égből szálló kegyelem, de egek felé is emel az isteni természet.

2. Azért azt is leszögezhetjük, hogy végnélküli az értéke. Tudnunk kell, hogy az égi adományok az **egész életet** átjárják és **isteniesítik**. – „Új teremtmény” leszen az ember, ha életerő lesz benne a kegyelem. „Mindaz, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi tovatűnt, lám valami új valósult meg” (2Kor. 5,17).

a) Ennek a kegyelemnek ereje kihat az örök életre. Természetünk alakul, és a testies emberből isteni ember születik. Ne felejtsd: „Amíg e világban vagyok, világossága vagyok a világnak” (Jn 9,5). Igaz lesz bennünk is ez az igazság: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon. Mert az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

b) Isten-bírást biztosít – a végnélküli életünkben. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Mindezt nem tudjuk **teljesen** felértékelni, de a kinyilatkoztatás erejével meg tudjuk közelíteni.

2. beszéd: Rejtett és kinyilatkoztatott igazságok

Bev.: Az apostoli küldetés tárgyi tartalma: meghirdetni a kinyomozhatatlan gazdagságát az isteni igazságnak, és az ember számára biztosított üdvösségi eszközül. – De hát végül is miért titok mindez az emberi szellem előtt?

1. Titok a Végtelen valóságos értelmé. Ez a **tárgyi** megfogása a kérdésnek.

a) Végtelen az Isten. „Mondá az Isten Mózesnek: Én vagyok az „Aki vagyok”. Majd mondá: Eképp mondd Izrael fiainak: Az „Aki van” küldött engem hozzátok” (2Móz. 3,14).

b) Végtelen a teremtő Gondolat. „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1,1).

2. Mert véges az emberi értelem. Ez az **alanyi** oka a ködös ismeretnek.

a) Csak az Isten létéhez jut el a természetes ember. „Ami ugyanis Istenről megismerhető, az világos előttük, mert Isten nyilvánvalóvá tette számukra. Hiszen ami benne láthatatlan: örök ereje és isteni mivolta, a világ teremtése óta művei alapján értelemmel fölismerhető. Éppen ezért nincs mentség számukra” (Róm.1,19-21).

b) De a kegyelem útján természetfelettien is értelmez az ember.

c) Végül bennünk lakik az ég Ura.

Bef.: Ez az alapja annak, hogy végre is **végnélkülivé** szélesedik az ember élete. Ez az élet valósítja

azután azt az ismeretet, amely így szól: „Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről-színre. Most csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerek, ahogy én is ismert vagyok” (1Kor. 13,12).

*

Az Úr adományai

1. beszéd: Krisztus kapta az Atyától

Bev.: Mit hoz és kitől hoz adományt számunkra a Mester? A kinyilatkoztatás így értelmezi a kérdést:

1. Az Atya: Adakozó.

Figyeld csak a mai Szentlecke szavát: „... fölvilágosítsak mindenkit, miben áll az a titok, amely kezdettől fogva el volt rejtve a mindent teremtő Istenben” (Ef. 3,9). Az Atya az örök titkok hordozója.

2. A Fiú: a Meghirdető.

Figyeld csak a mai Szentleckét: „Így legyen nyilvánvaló most az Egyház által Isten sokszoros bölcsessége a menyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt” (Ef. 3,10). A Fiú lesz az isteni életterv hirdetője. Ezért mondja az apostol: „Ezért térdet hajtok (Urunk Jézus Krisztus) Atyja előtt” (Ef. 3,14).

Bef.: A megemelt „Isten fia”, az ember az isteni áldások boldog befogadója. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

2. beszéd: És hogyan veszi Isten kezét az ember?

Bev.: Kinek adja kiemelten és kinek útján juttatja teremtményeinek nagy szeretetkincseit az Isten? – Az ember kiemelt teremtmény. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára lehelte az élet leheletét és élőlényé lett az ember” (1Móz. 2,7). – És Krisztus a közvetítő. „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk. Őt rendelte a mindenség örökösévé, hiszen általa teremtette a világot is” (Zsid. 1,1-2). – Hogyan kell ez utóbbit értelmezni?

1. Krisztus a földre hozó.

A Mester örök életterv az Istenben. „Öröktől fogva rendelt engem, ős idők óta, még a föld előtt” (Péld. 8,23). De ugyancsak Ő a hozzánk érkező Követ. „Méhedben fogansz és fiat szülsz. Jézusnak fogod hívni. Nagy lesz ő: a Magasságbelinek Fia. Az Úristen neki adja atyjának, Dávidnak trónját. Uralkodni fog Jákob házában mindörökké és királyságának nem lesz vége” (Lk 1,31-33).

a) Szerepkörének elseje: az isteni ige hirdetése. Mégpedig úgy, hogy igaz legyen: „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

b) Élethivatásának nagy jelentősége életének példaadása. „Vegyétek magatokra igámat és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatosszívű” (Mt 11,29).

c) Életének döntő hivatása: „Akkor félrevonta a tizenkettőt és így szólt hozzájuk: „Most fölme gyünk Jeruzsálembe és ott beteljesedik minden, amit a próféták az Emberfiáról jövendöltek. Kiszolgáltatják a pogányoknak, kigúnyolják, bántalmazzák és leköpdösik...” (Lk 18,31-32).

2. Krisztus a földön szóró.

De miért hozta az isteni ígét és a megváltás áldozatát a földre?

a) Mag – az isteni ige. Ennek hivatása, hogy isteni életet indítson az emberben. „Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3).

b) Termés – az isteni ember lelke. Ennek hivatása, hogy istenivé nemesüljön a föld embere. Legyen földi vágya: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

Bef.: Legyen égi boldogsága: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

3. beszéd: „Jézus Szíve nyolcada”...

(1959. VI. 7.)

Bev.: Vigasztaló közmondás a magyar népnek: **egybecsendülő dalba olvadnak a szívek**. Ezt akkor mondja a magyar, ha vigadozó lelkében érzi: szeretetáramlás indul meg az egymásra néző embe-

rek között és jót akarás melegsége árad egymás felé. – Hirdet-e valami ilyesfélét az apostolok fejedelme? Olvasunk-e ilyet a mai Írás szövegében?...

1. Isten szeretetét hirdeti.

Látogat az Isten. „Az evangélium ugyanis azért hangzott el a holtak előtt is, hogy ha testükben emberi módon ítélet sújtja őket, Isten kegyelméből éljenek a Lélek által” (1Pét. 4,6). „Alázkodjatok csak meg Isten súlyos keze alatt, hogy annakidején fölmagasztaljon titeket” (1Pét. 5,6). – Ez valójában a felénk fordulás tétele.

a) Teremtéssel – az életbe hoz. „Isten az embert földből teremtette” (Sir. 17,1). Alázkodjunk tehát, mert a föld porából teremtettünk.

b) De boldogok legyünk, mert megemeléssel az örök élettel jutalmaz. „Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32). Felmagasztal az Ő látogatása napján...

2. De mit hirdet – minket illetőleg? **Az ember teljes Istenre hagyatkozását követeli.**

Ez azután a Felé fordulás gyakorlata.

a) Bizakodó lelkünk forduljon Feléje. „Minden aggságos gondot hagyjatok rá, mert ő gondot visel rátok” (1Pét. 5,7).

b) És szerető Szíve kitárul mifelénk.

3. És az eredmény? **Istenatyánk a mi Gondviselőnk.**

a) „...gondot visel rátok” (1Pét. 5,8) – a földön.

b) Örök dicsőségre hívott – az égben. „Isten pedig, minden kegyelemnek szerzője, aki rövid szenvedések után (Jézus) Krisztusban örök dicsőségre hívott meg titeket, maga készít majd föl, maga erősít, izmosít és szilárdít meg” (1Pét. 5,10).

Bef.: Végezetül azt kérdem: vajon **csak a földi és egymásközi szeretetáramlás idején mondhatjuk:** egybecsendülő dalba olvadnak a szívek?... Legyünk boldogok, mert az isteni tanítás szerint teljesen egybeolvadnak **az Isten és emberi lelkek!!** Csak daloljuk vígan a szeretet dalát!!!

* *

Beszédláncok

I. beszédlánc címe: **Mit hirdetnek az emberek?**

Itt arról kellene szólni, hogy milyen égi tartalommal közelednek a lelkek felé az Isten hivatással indított követői?... Mintha azt kérdeznék: mit küld a földieknek az égi Atya?

1. beszéd: **Az isteni kinyilatkoztatás igéit**

Bev.: Mesterünk az Úr Egyszülöttje. Az Ő igéit csendítik az Egyház egyszerű szolgálói. „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2). – Mit közölnek tehát?

1. **Az Isten igéit Mesterünk szavával.**

Az Isten szolgájának **ajka** nem lehet más, mint Krisztus gondolatainak hangszórója.

a) Ezért így indítja őket a Mester: „Menjetez tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében, és tanítsátok őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. Íme, én veletek vagyok mindennap, a világ végéig” (Mt 28,19-20).

b) Ezért ezzel a kegyel gazdagítja őket a Mester: „A Vigasztaló pedig, akit az Atya nevében küld, megtanít majd mindenre és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek” (Jn 14,26).

c) Végül ezért mondja róluk az apostol: „De ha akár mi, akár egy mennybéli angyal más evangéliumot hirdetne, mint amit mi hirdetünk: átkozott legyen!” (Gal. 1,8).

2. **Továbbá Isten szeretetét életáldozatban.**

Az isteni szónak azonban az a belső és döntő ereje, hogy a Mester isteni szeretetét is közli az Isten szolgálói.

a) Mégpedig a mindenkire kiáradó hívogató kegyelem közléssel a Mester így szól az emberekhez: „Maradjatok bennem akkor én is bennetek maradok... Hiszen nélkülem semmit sem tehettek...” (Jn 15,4 és 5). Az Úr szolgálói – a kegyelemnek a szentségek útján való közvetítői.

b) Majd pedig a megszentelt életnek Istenhez vezetésében. Tanító, erősítő, megszentelő munkaál-

dozatával.

Bef.: Csendül az Isten igéje, hogy életet, isteni életet éljen a föld embere.

2. beszéd: Az üdvösség egyetemességének kegyét

Bev.: Kikhez jött a Mester és kikhez küldötte tanítványait? Mit mond erről az isteni ige?

1. Küldetésének első területe: a választott nép.

a) Ezért mondja általában: „Küldetésem csak Izrael házának elveszett juhaihoz szól” (Mt 15,24).

b) De ezért mondja részleteiben: „Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket, hogy megtérjenek” (Lk 5,32). – Az első szűkítetten, a másik tágítottan szól.

2. Küldetésének kiszélesedése: a föld minden népe.

a) Ezért tárul a Megváltó két karja – teljes kitártsággal (a janzenizmus szűkkeblúség!)

b) Ezért indít ilyen módon tanítása: „Menjetek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet...” (Mt 28,19).

Bef.: Maga az egész világ Megváltója, és tanítványai az összes bárány hazaterelői. „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16).

3. beszéd: Az égi Atya szeretetének örömhírét

Bev.: Van-e annál nagyobb öröm, minthogy szeret az égi Atya? „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12). Az Atya tehát fiává teszi a Benne hívő alázas embert. – És ez a szeretet miben látható?

1. A földi kincsek bőséges szórásában.

Az Isten teremtő kegye – a jóság szórása.

a) „Jó otthon” a föld, mint „átfutó házunk”.

b) Alárendelt szolgálk az egész világ. „... töltsétek be a földet s hajtsátok uralmatok alá és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain s minden állaton, mely mozog a földön” (1Móz. 1,28).

c) És „Isten képe” lettünk. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából és arcára lehelte az élet leheletét és élőlényé lett az ember” (1Móz. 2,7).

2. A lelki és szellemi kincsek érvényesítésében.

És ez miben áll?

a) Olyanná teremtett, hogy megtalálhatjuk Őt. „Keressétek az Urat, míg megtalálható, hívjátok őt segítségül, míg közel van” (Iz. 55,6).

b) Olyanná alakított, hogy életté alakulhat bennünk az égi kegy. „És amint lehull a zápor és a hó az égből, és oda többé vissza nem tér, hanem megitatja a földet, megöntözi és megtermékenyíti, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az evőnek: úgy lesz az én ígém is, mely szájamból kimegy; nem tér az vissza hozzám eredménytelenül, hanem végbeviszi mindazt, amit akarok, és végrehajtja azt, amire küldöm” (Iz. 55,10-11).

c) Végül végnélküli életet, isteni természetet közöl velünk. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

Bef.: És ez milyen fokú léssen? Felel az Úr mondván: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

4. beszéd: Az Úr Egyszülöttjének különleges szeretete

Bev.: Mesterünkről ezt tudjuk: „Első könyvemben, kedves Teofil, elbeszéltem, mi mindent tett és tanított Jézus egészen mennybevétele napjáig” (Ap.Csel.1,1). Mégpedig olyan formában, hogy igaz lett Róla ez az Írás: „... kiüresítette önmagát és hasonló lett az emberekhez, szolgai alakot fölvéve...” (Fil. 2,7). – De mit jelent ez az isteni kegyelem?

1. Érettünk emberré lett az Úr Egyszülöttje.

Mit jelent az Úr megtestesülése?

a) Az Írás szerint ez az igazság: „És az Ige testté lett és közöttünk lakott” (Jn 1,14). Ez a **ténynek** a jelzése.

b) Az egek követe szerint pedig így csendül az Úr üzenete: „Méhedben fogansz és fiat szülsz. Jé-

zusnak fogod hívni. Nagy lesz ő: a Magasságbelinek Fia. Az Úristen neki adja atyjának, Dávidnak trónját. Uralkodni fog Jákob házában mindörökké és királyságának nem lesz vége” (Lk 1,31-33). Ez a hivatásnak a kipontozása.

2. Az ember „szolgája” lett az egek Fejedelme.

A megváltás alapján Istennek szóló elégtételadás, de alanyi elgondolásban az ember üdvösségének szolgálata.

a) Ezért mondja az Írás: „Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűnét!” (Jn 1,29).

b) Ezért mondja Önmagáról az Áldozat: „Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen” (Jn 10,10).

Bef.: Annyira szeretett, hogy életét adta miérettünk. Így teljesült az Írás: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

*

II. beszédlánc címe: Miben jelentkezik az Atya szeretete?

Itt arra kellene törni, hogy üdvösségünk története úgy mutattassék be, hogy annak minden egyes mozzanata az égi Atya szeretetének legyen a vetülete. – Miben tárul elénk ez a szeretet?

1. beszéd: Az üdvösségünk előkészítésében

Bev.: Az Istennek rólunk szóló életterve: maga az üdvösség, de az ember együttműködésével együtt. – De hogyan végzi ezt – az élet folyamán?

1. Első jelentkezése – az elesettségekben való reménykeltésben.

a) Alapvetésben ilyené teremtett az Atya: „Keressétek az Urat, míg megtalálható, hívjátok őt segítségül, míg közel van” (Iz. 55,6).

b) Szeretetében így gondoskodik a bűnösökről az égi Atya: „Ellenségeskedést vetek közéd és az aszszony közéd, ivadékokod és ivadéka közéd: Az széttiporja fejedet, te pedig sarka után leselkedel” (1Móz. 3,15).

2. Majd folytatódik az üdvösség várásának megőrzésében.

a) Az egész Ószövetség ezen az ígéreten épül. „... megáldalak és megsokasítom ivadékokodat, mint az ég csillagait s mint a tengerpart fövényét: ivadékokod fogja bírni ellenségeinek kapuit s ivadékokban nyer áldást a föld minden nemzete, mivel engedelmeskedtél szavamnak” (1Móz. 22,17-18).

b) Az egész „isteni szövetség” így valósul. „Miatán többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2).

Bef.: Végül igaz lesz ez az isteni ígélet: „Hagyja el útját az istentelen, gondolatait a gonosz férfú, és térjen vissza az Úrhoz, ki megkönyörül rajta, és Istenünkhöz, mert kész ő a megbocsátásra” (Iz. 55,7).

2. beszéd: Az Egyszülött küldésében

Bev.: Isten gondolata és terve megközelíthetetlen a kinyilatkoztatás nélkül az ember számára. Ezért olvassuk: „Majd hallottam az Úr szavát, amint mondotta: kit küldjek el, és ki megyen el majd nekünk? Ekkor én azt mondtam: itt vagyok én, engem küldj!” (Iz. 6,8).

1. Egyszülött – a Megváltó.

a) Olvasd csak: „És az Ige testté lett és közöttünk lakott” /Jn 1,14/.

b) Hallgasd csak: „Így beteljesedett Izaiás próféta jövendölése: „Ő elvette betegségeinket és bajainkat hordozta” (Mt 8,17).

2. A föld embere pedig megváltandó.

a) Hozzád küldi Egyszülöttjét. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Bennünket éltet a soha szomjúságot nem hozó égi itallal. „Mindaz, aki e vízből iszik, ismét megszomjazik. De aki abból a vízből iszik, melyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benne” (Jn 4,13-14).

Bef.: Ezért tudja imádkozva ismételni a boldog ember ezt az imát: „Nyisd meg szemem, hadd szemléljem a csodákat törvényedben... Feltárom előtted utaimat, óh, hallgass meg, taníts meg törvényeidre engem... Kezed teremtett és alkotott engem, adj értelmet, hogy megtanuljam parancsaidat” (Zsolt. 118,18, 26 és 73).

3. beszéd: Lelkünk megszentelésében

Bev.: Milyen erővel gazdagodott az ember lelke? Annak az Úrnak ajándékaival, akiről így zeng a Zsoltáros: „Mielőtt hegyek lettek, föld és világ születtek, öröktől fogva és mindörökké vagy te, Isten!” (Zsolt. 89,2). – Mi tehát az ember rendeltetése?

1. Bontakozásra indította az egek Ura.

a) „És megáldá őket az Isten, és mondá: „Szaporodjatok, sokasodjatok s töltsétek be a földet és hajtsátok uralmatok alá és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és minden állaton, mely mozog a földön” (1 Móz.1,28).

b) „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

2. Megváltói hatalmával Önmagához indította.

a) Hívó szavával hívogat: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: én felüdítlek titeket” (Mt 11,28). „Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket, hogy megtérjenek” (Lk 5,32).

b) Áldó kegyelmével Feléje indít. „Nem a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy ismét félelemben éljete, hanem a fogadott fiúság Lelkét kaptátok, melyben azt kiáltjuk: „Abba, Atya!” (Róm. 8,15).

3. Megszentelés kegyelmével istenivé alakít.

a) A földön ilyenek lehetünk. Példák: a szentek. „A reménység pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm.5,5).

b) Az égben ilyenek leszünk: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Mindez pedig ennyit jelent: „Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok és Isten Lelke lakik bennetek?” (1Kor. 3,16).

4. beszéd: Életünk kiteljesítésében

Bev.: Egekből jöttünk, földön élünk és égbe térünk. – De ezek a területek – a boldogság otthonai. – Hogyan?

1. Boldoggá alakított a földön...

Az Úr szeretete **adja** ezt nekünk.

a) Eltemeti megváltó kegyelmével bűneink bántó terhét. „Ne emlékezzél meg régi gonoszságainkról, siessen elénk irgalmasságod, mert felette nyomorultak lettünk. Segíts rajtunk, szabadító Istenünk, és neved dicsőségéért ments meg, Uram, minket, bocsásd meg nevedért bűneinket” (Zsolt. 78,8-9).

b) És feltámasztja bennünk az „új ember” minden gyönyörűségét. „Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3). (Olvasd hozzá a „nyolc boldogság” szövegét: Mt 5-7.fej.)...

2. Boldoggá lehetünk az égben.

Ezt pedig **kialakíthatjuk** – az Úr kegyelmének felhasználásával: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

a) Szt. Pál így beszél erről a küzdelmes életnek jutalmáról: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövételét” (2Tim. 4,7-8).

b) A Mester pedig így szól a jutalom kiosztásáról: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25.34).

Bef.: Mi lesz lelkünk legszebb hálaímaja? Olvasd és imádkozzál így: „Én azonban benned bízom, Uram; azt mondom: Te vagy az én Istenem! Sorsom a te kezdedben van, ments meg ellenségeim kezéből s üldözőimtől” (Zsolt. 30,15-16).